XXXI. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. NOVEMBER 27.

Ludas Matyi

— *Emberek! Ha már vettünk egy komputert, abba is bele kellene táplálni valamit...*

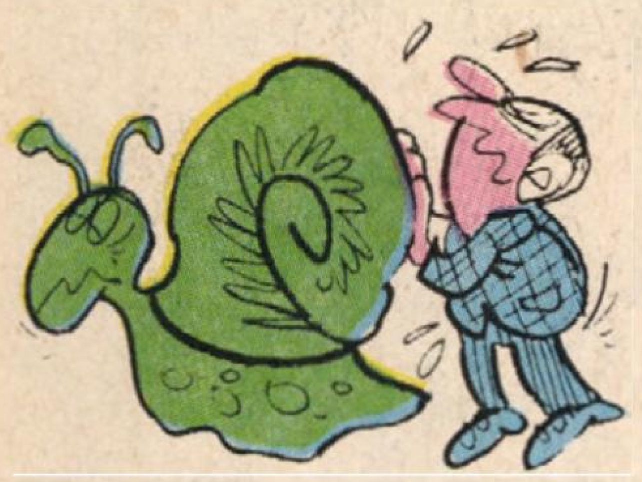
Lehoczki István rajza

KEDVES LUDAS!

MITŐL ÖNÁLLÓ EGY OSZTÁLY?

A Kecskeméti Ingatlankezelő Vállalat székháza alig néhány esztendős, de máris állványokkal bástyázták körül, mert rosszul tervezték és rosszul építették meg. Az építési hibák a Bács megyei Állami Építőipari Vállalat lelkén száradnak. Ezt a Ludasban megírtuk. A cikket elküldtük a vállalat közvetlen feletteséhez, az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumhoz. A 1014/1963. számú kormányhatározat előírja, hogy a *„bírálatokban érintett állami szerv közvetlen felettese, (közvetlen*

felügyeleti szervének vezetője) köteles a javaslatot, illetve a bírálatot megvizsgálni, s a szerkesztőségnek érdemi választ adni...”

A válasz ötven nap múlva (mellesleg: a rendelet legfeljebb harminc napot ír elő) érkezett meg a minisztériumból. Hogy annak melyik részlegétől, azt nem sikerült megállapítani, mert a levélen sehol sincs feltüntetve. A levél végén olvasható aláírás alatt ennyi áll: „önálló osztályvezető”. (Ezek szerint vannak nem önálló osztályvezetők is, ám szerencse, hogy a mi levelünk nem egy ilyennek a kezébe került. Tűnődni lehetne azon, hogy mit is csinál egy önálló osztály? A tervezési osztály tervez, a szervezési szervez, az igazgatási igazgat. Az önálló osztály nyilván — önáll.)

A mi önálló osztályvezetőnk, vizsgálat és érdemi válasz helyett, önállóan leküldte a panaszt a bepanaszolthoz és információt kért. A Bács megyei Állami Építő Vállalat „megmagyarázta a bizonyítványát”, leírta ugyanazt, amit mi is leírtunk, s amivel mi nem értettünk egyet. A Bács megyei Építő — csodák csodája! — egyetértett saját magával. A minisztériumi ügyintéző önállóan lemásoltatta a Kecskemétről kapott választ és azt továbbította hozzánk.

Így aztán soha nem fogjuk megtudni, hogy a Bács megyei Állami Építőipari Vállalatnak az ebben az ügyben elfoglalt álláspontja helytálló-e, hogy az általa tett intézkedések elégségesek-e, mert senki nem akad, aki ezt hajlandó felülvizsgálni.

Ha egyedi eset volna, szóvá se tennénk. De gyakran előfordul, hogy a panaszt elintézésre tovább passzolják ahhoz, akiről a panasz szól. Az az érzésünk, hogy nem ártana előkeresni a vállalati rendelettárból az említett kormányhatározatot, s egy kicsit behatóbban tanulmányozni. Akár csoportosan, akár önállóan.

(r)

KÉT GENERÁCIÓ

A színház kitűnő művészgárdája külföldi vendégszereplésre indult. Erről természetesen a rádió is beszámolt.

Két élvonalbeli színész válaszolt a riporter feltett kérdéseire. Hangzottak pedig ezek a válaszok a következőképpen:

Az első:

— ... nem, nem okoz nehézséget idegen nyelvű közönség előtt játszani... az előadandó remekmű is hozzásegít,

hogy megteremthessük a kapcsolatot... nagy öröm, hogy megmutathatom színészi alakításomat az egész világnak.

A második:

— ... igen, nagyon fárasztó... az utazás, a délelőtti próbák, az előadás...

A két művész életkora között több mint huszonöt év a különbség. Hogy melyik volt az, akit az egész turné inkább csak fárasztott? Jól gondolják: a fiatalabb. Az idősebbnek ez eszébe sem jutott, csak örült, hogy megmutathatja alakítását a világnak.

Lehetséges, hogy ezt hívják generációs különbségnek?

Hevesi Magda

A TÉTÉNYI ÚTON MINDEN CSENDES...

A Tétényi útnak a Szakasits Árpád út és a Bartók Béla út között húzódó szakaszát felbontották, valamikor február elején. Titokzatos és nagyra nőtt csöveket fektetgettek le, lassan és megfontoltan.

A csöveket szeptemberre elhelyezték, aztán eltűntek.

Szeretnék egy-két dolgot megkérdezni:

Ki a felelős azért, hogy a kelenföldi lakótelep fő útvonalát február óta a felére csökkentették?

Milyen határidőre vállalták a munkát?

Remélhető-e, hogy az eljövendő 1—2—5 éven belül elkészülnek a munkával?

Komáromi Béla
1119 Budapest, Tétényi út 38/b.

Kerámia lángelosztó

Lakásunk fürdőszobája propán-bután gázzal van felszerelve. Ehhez tartozik — többek között — egy Calor típusú fali fűtőtest, ami a fürdőszoba légfűtését lenne hivatott ellátni. Eddig nem is volt vele semmi baj, de ez év tavaszán a fűtőtest lángelosztó kerámia betétje — két évi használat után, minden külső beavatkozás nélkül — felmondta a szolgálatot, azaz eltörött.

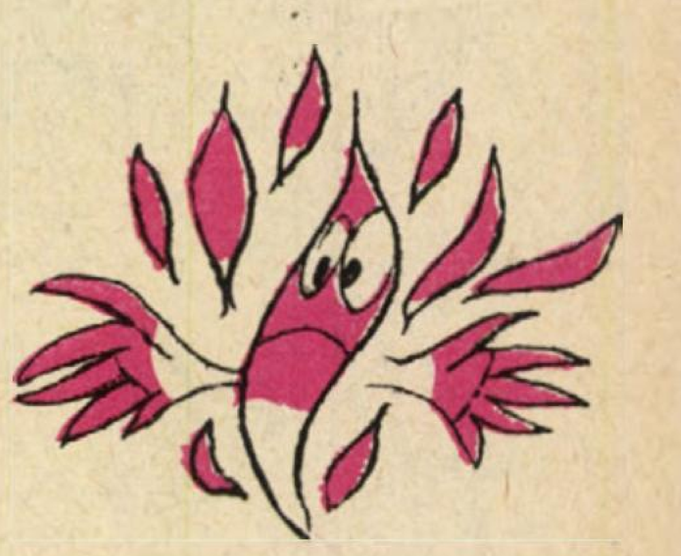
A körzeti gázszerelő — ennek a kerámia betétnek hiányában — nem tudta a javítást elvégezni, s azóta hideg fürdőszobában kell tisztálkodnunk. A nyár folyamán ez nem is okozott gondot, de most már közeleg a tél, s napról napra kellemetlenebb a hideg fürdőszoba.

Panaszunkkal ez év tavaszán a TIGÁZ nyíregyházi kirendeltségénél is jártunk, de ott sem tudtak segíteni, mert a keresett alkatrész nem volt a raktárukban. Azt a tanácsot adták, hogy próbálkozzunk beszerezni azt különböző üzletekben.

Azóta — immár hét hónapja — bejártuk a környék, sőt Debrecen és Budapest üzleteit is, de ilyen kerámia lángelosztó betétet sehol sem sikerült kapni.

Kérlek, kedves Ludas, segíts megkeresni, hol kapható az ország területén valahol egy ilyen — különben filléres — de nélkülözhetetlen alkatrész!?

Badacsonyi Zoltánné
4912 Kérsemjén

ÁLOM, ÁLOM, SÁROS ÁLOM...

A XII. kerületben, az Álom utcában lakom. Ez a környék a főváros csendes és jó levegőjű részei közé tartozik. Nem lenne okom panaszra, ha útburkolat lenne az utcában. De nincs, és így ősztől tavaszig a felázott, agyagos talajon nehéz közlekedni. A gyalogosok és az autók elmerülnek a sárban.

Nyáron úgy látszott, hogy ez a gond megoldódik. Az utcát útépítők gépesített hada szállta meg. Lázas munka kezdődött. Elegyengették a talajt és úgy mellékesen megcsinálták az egyik háztulajdonos kerítését.

Egy szeptemberi reggel viszont kellemetlen meglepetésre ébredtünk. A munkások és a gépek eltűntek. A munkát beszüntették. Azóta is hiába várjuk a munka befejezését. Sajnos, az ősz nem várt és újra sártengerré, mocsárrá vált az Álom utca, mindennap a sárban való elsüllyedéssel fenyegetve az erre járókat.

Fodor József
Budapest XII., Álom utca 20/a.

FEHÉR KÖPENY

Orvosi asszisztensnő vagyok, munkaruhám a fehér köpeny. Lehet is kapni, műszállal kevertet, amit vasalni is kell, mert gyűrődik (ugyanis nem elég kézmeleg vízben tisztítani, mert akkor nem lesz elég tiszta). Legnagyobb hibája az, hogy mosásról mosásra zsugorodik. Már 2—3 mosás után olyan kicsi lesz, hogy nem lehet felvenni, ezért jó köpenyeket dobunk pár hét múlva szemétbe, ami anyagilag is óriási kár, hiszen az ára 230—290 forint.

Miért nem lehet a már annyi korszerű, könnyen kezelhető anyag korában ezt a nagyon gyakran mosandó munkaruhát valóban formatartó, könnyen kezelhető, vasalást nem igénylő, puha nylonból gyártani? Talán azért, mert praktikus lenne? Egész Budapestet bejártam ilyen köpenyért, de sehol sem tartanak ilyet sem női sem férfiméretben. Kérem az illetékeseket, gondoljanak a fehér köpenyt viselőkre!

M. P.
Budapest

SOROMPÓ

Nyíregyházán, a Tokaj felé vezető, meglehetősen forgalmas úton van egy vasúti átjáró, ami csapórudas és fénysorompóval van biztosítva. Ez a vasúti átjáró a nyíregyházi és környéki járművezetők előtt igen nagy „népszerűségnek” örvend. Arról nevezetes, hogy gyakrabban van zárva, mint nyitva. Mindennapos, sőt, minden órás dolog, hogy a járművek hosszú időn keresztül 3—400 méteres oszlopban várakoznak a lezárt sorompó előtt. Ezt túlzás nélkül állítom, mint ahogy azt is, hogy sokszor az a jármű, amelyik a sor vége felé várakozik, nem jut át a túlsó oldalra egyetlen sorompó-nyitással, mert mire oda jutna, a vörös lámpa ismét villogni kezd.

Nyíregyháza vasúti forgalma jelentős. Az említett átjáró is négyvágányos, tehát egy időben akár négy vonat is közlekedhet — elméletileg. A gyakorlatban ennek sokszor az ellenkezőjét tapasztaljuk: tiztizenöt percen keresztül semmiféle vasúti jármű nem közlekedik, de a sorompó zárva van. Sokkal rosszabb a helyzet akkor, ha a sorompó előtt mentő (ez a leggyakoribb), tűzoltó vagy rendőrségi kocsi várakozik. Amíg a sorompót bakter kezelte, ha módja volt rá, ezeket a járműveket átengedte. Egy idő óta azonban a sorompót a rendelkező forgalmi szolgálattevő működteti villamos berendezéssel. Azóta a soron kívüli áthaladás lehetősége megszűnt.

Félreértés ne essék, tudom, a közúti forgalommal szemben a vasútnak mindig elsőbbsége volt. Nem is ezt vitatom, de amikor a sorompó hosszú időn keresztül zárva van, vonatközlekedés pedig nincs, akkor az ember kétségbe vonja a sorompó lezárásának indokoltságát!

Ez a sorompó gyakori téma a megyei újságban, a Kelet-Magyarországban. Több üzem, gyár dolgozói járnak autóbusszal a munkahelyre, és ha késnek, jogosan háborodnak fel. Hosszú évek óta hevernek a sínek mellett a vasbeton elemek, feltehetően felüljáró lesz belőlük. Vajon mikor?!

Némedi Varga Gyula
mozdonyvezető,
Nyírpazony

ELŐRELÁTÁS

„Minálunk már karácsony
van . . .”
Hirdetik az áruházak
Karácsonyi izgalomban,
S ajánlatot tesznek nyomban
Vásárlásra, jó pár százat.

Készültem a karácsonyra,
Gondolom, ezt bölcsen tettem,
A tolongás nem lesz vesztem,
Amiket most kínálgatnak,
Én már régen beszereztem.

Megsúgom, már a nyár végén
Megvettem a karácsonyfát,
Ezután sem leszek dőre,
Karácsonykor jó előre
Veszek egy húsvéti sonkát.

Hidvéghy Ferenc

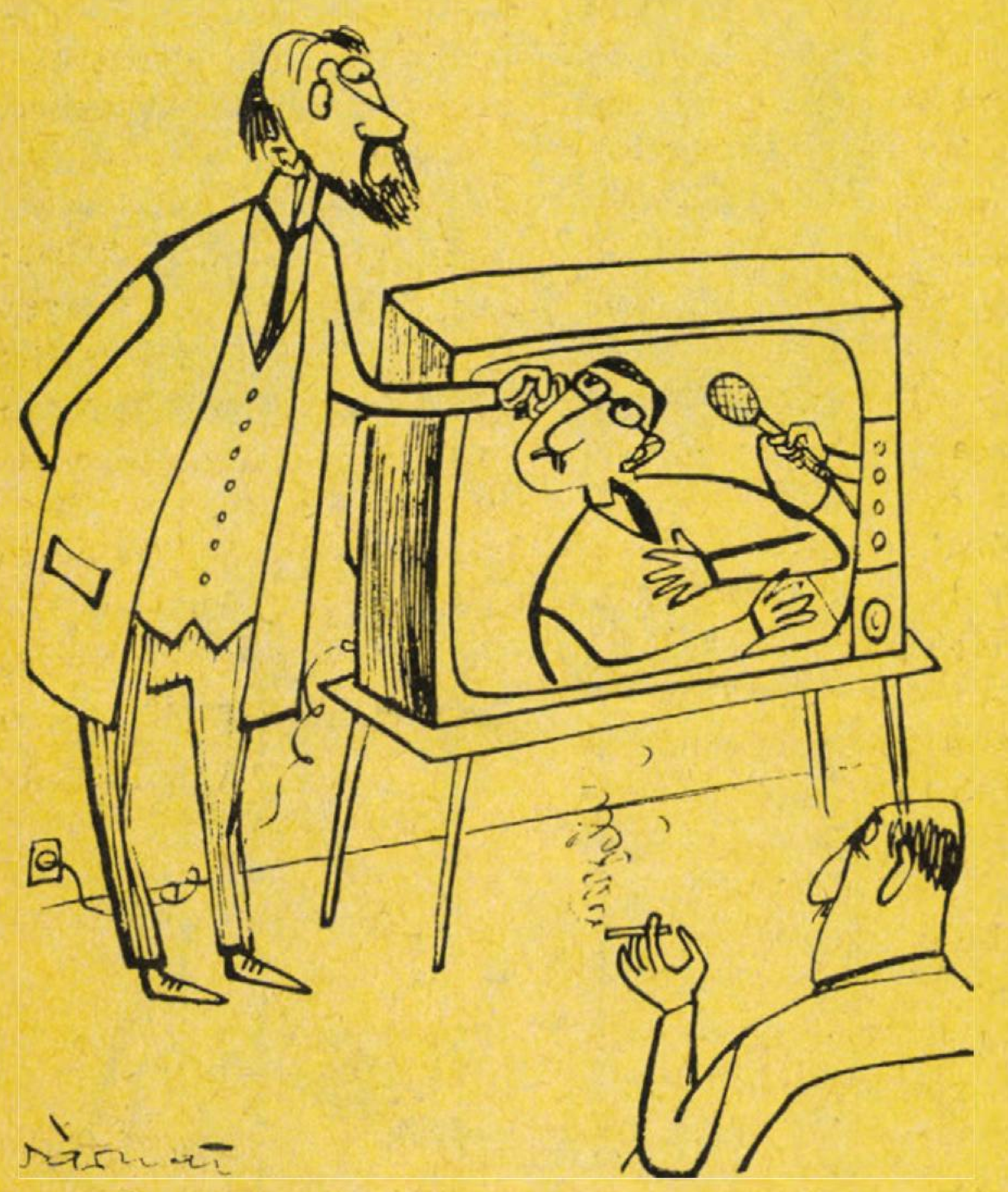
AZ ANGOL HELYZETHEZ

– Mindenkinek áldozatot kell hozni. Én magát áldozom fel.

(Morning Star, London)

FELELŐSSÉGRE VONÁS

– Így tanítottalak én magyarra a gimnáziumban, te bikfic?!

FINOM KIS HELY

– Az üzletvezetőt kéri? Én helyettesítem...

KI VAGYOK OKTATVA

Egész népünk tanul. Nemcsak a gyerekek, de a felnőttek is. Az oktatás éjjel-nappal, furton-furt folyik. Magam is rendszeresen részt veszek benne.

Az elmúlt hét is ennek a szakadatlan oktatásnak a jegyében telt el.

Hétfő. Közlekedési alapelemek. A buszon az ellenőr kioktatott, hogy a bérletemet hogyan kell a tokjába dugni. „Annyit igazán tudhat, hogy nem szabad csálén becsúsztatni, mert akkor nem látni a számot”. Most az egyszer még elnézi, de legközelebb...

Kedd. Kereskedelmi szaktanfolyam. Gombostűt akartam vásárolni egy üzletben. Az eladó végigmért: „Még azt sem tudja, hogy a gombostű hiánycikk?” Elszégyelltem magam: tanító bácsi kérem, nem készültem. Többé nem leszek rossz.

Szerda. Közgazdasági fejtágító. Egy hivatalban volt dolgom. Kitöltöttem az űrlapot, átadtam az ügyintézőnek. „Nem tud olvasni? Írógéppel vagy nyomtatott nagybetűvel töltendő ki.” „Nincs írógépem”. „Nyomtatott nagybetűje sincs?”... Igaza van. Megbuktam.

Csütörtök. Postaforgalmi szaktanfolyam. Négy utalványt vittem feladni. A postáskisasszony visszalökte. „Tudhatná, hogy már három utalvány esetén is összesítő cédulát kell készíteni...” Mindig tanul az ember.

Péntek. Üvegvisszaváltási kurzus. „Hányszor mondjam már, hogy szedjék le a koronadugót?! Majd fogok én maguknak koronadugókat leszedegetni...” Bizony, bizony. Megérdemelném, hogy a sarokba térdepeltessenek egy koronadugóra!

Szombat. Egészségügyi felvilágosítás. A szemüvegem rossz, szeretnék újat feliratni. „Mondja, maga nem olvas újságot?” „Nem, mert nem látom a betűket.” „De ha olvasna, akkor tudhatná, hogy csak úgy ripsz-ropsz nem írunk fel szemüveget. Hónapokig kell rá várni. Hallgasson rádiót, vagy szerződtessen felolvasó embert.” Ugye, milyen egyszerű minden, ha az ember megfelelő (ki)oktatásban részesül...

Vasárnap. Vendéglátóipari továbbképzés. „Hogy hideg a leves? Miért nem mondta a kedves vendég, hogy forrón kéri... Azért van a kedves vendég szája, hogy megmondja, ha valami extra kívánsága van.” Tény és való, buta vendég vagyok és kuka is. Én egy rettenetesen buta-kuka vendég vagyok. Milyen kedves ez a pincér, nemcsak kiszolgál, de tanít és nevel is.

Tudatlan vagyok ugyan, de szorgalmas és fejlődőképes. Előttem az élet. Még csak ötvenegy tavaszt láttam. Van még jövőm, különösen, ha csupa pedagógussal vagyok körülvéve.

Novobáczky Sándor

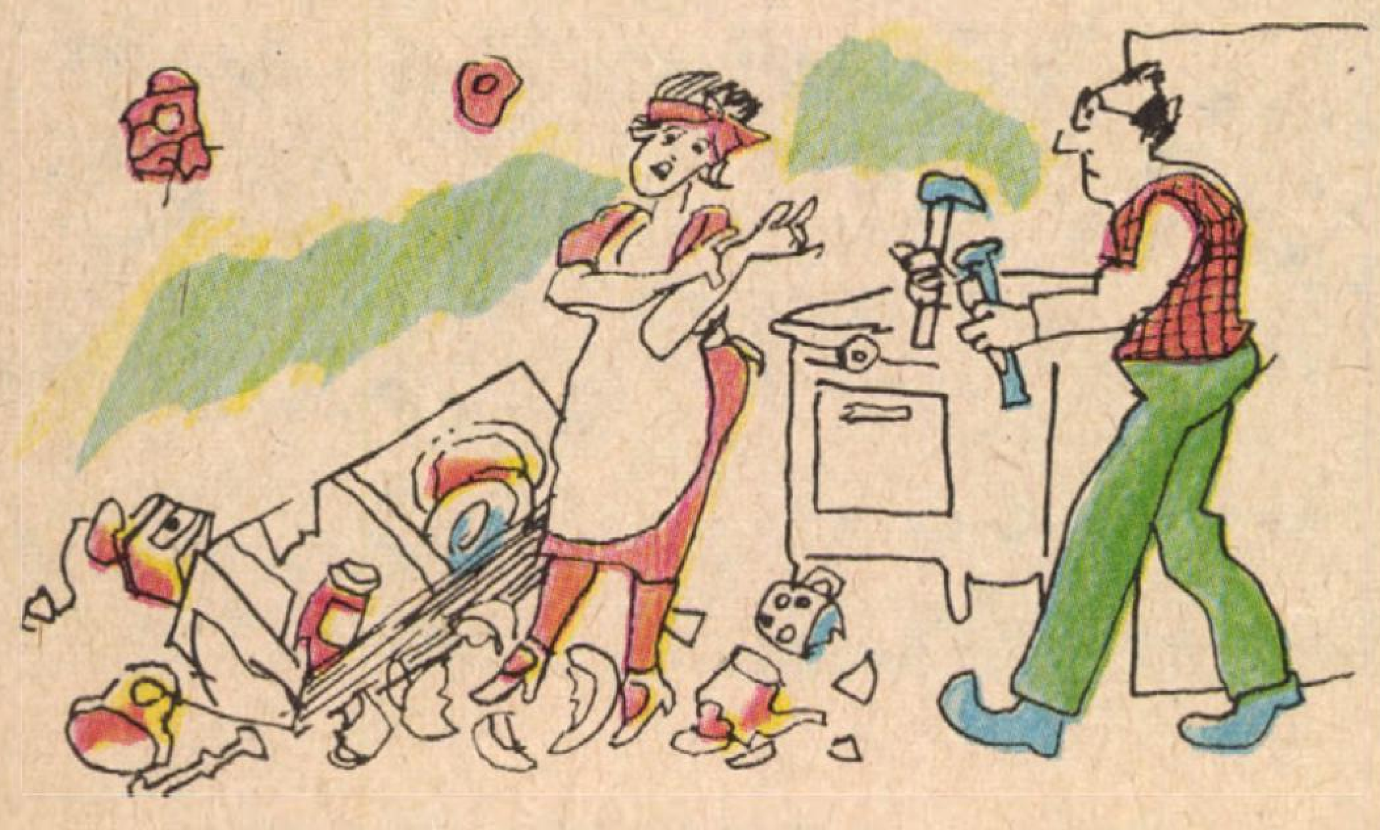

Levélváltás a facsavarról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Egy új lakásban a beépített konyhaszekrény minden látható ok nélkül hatalmas robajjal leszakadt. A mosogatószerelvénytől a háziasszony kartörést és zúzódásos sérüléseket szenvedett. Ripittyára tört 1200 forint értékű üveg- és porcelánedény. Az esetről az Ózdi Vasas című lapban olvastam.

A szerencsétlenséget az okozta, hogy a falba erősített tipliből kiszakadt a szekrényt rögzítő vékony facsavar. A szerelők véleménye szerint a beépített konyhaszekrényeket mindenhol ilyen gyenge facsavarok tartják. A cikk azt ajánlja a lakóknak, hogy a szekrényeket több facsavarral, esetleg kampós szeggel saját maguk erősítsék a falhoz. Ez jó tanács, de nem mindenki ért a barkácsoláshoz. Nem kellene országos lapban felhívni a figyelmet a facsavarok rossz minőségére, hogy hasonló eset legalább máshol elkerülhető legyen?

Kedves Olvasónk!

Egyetértek önnel és igyekszem a figyelmeztetést eljuttatni mindazokhoz, akiket illet. Elsősorban azokhoz, akiknek beépített konyhaszekrényük rossz minőségű facsavarral, gyengén van a falhoz erősítve. Emberi és hivatásbeli kötelességem ezt megtenni egyrészt azért, hogy se máskor, se máshol ne végezzenek olyan hanyag munkát, mint amilyent ez esetben a Borsod megyei Állami Építőipari Vállalat elkövetett. Másrészt azért szükséges ez a figyelmeztetés, hogy a gondatlan építkezés következtében ne törjön el a lakók lába, hogy súlyosabb testi sérülésekről ne is beszéljek. (Nem is említve az ezzel járó anyagi kárt, porcelánkészletek és konyhaedények megsemmisülését.)

Igaza van önnek: nem lehet az emberektől kívánni, hogy értsenek a barkácsolás fortélyaihoz, nem lehet mindenki ezermester és nem köteles tudni, hogy mi a tipli, de ha tudja is, fogalma sincs arról, hogyan kell megfelelő méretűvé fűrészelni, vagy miként kell a falat úgy kivésni, hogy a lyukba a tipli pontosan beférjen. Továbbá azt sem kell tudnia mindenkinek, hogy a tiplit gipsszel, cementtel vagy más valamivel kell a falba erősíteni és úgy „előfúrni" a tipli közepébe, hogy a facsavar besrófolásának ne legyen akadálya. (Azt se mindenki tudja, hogy a panelházakba csak megfelelő pisztollyal lehet belőni a szeget.) Én már majdnem ezermester vagyok, de fogalmam sincs arról, hogy rövid és vékony facsavarral hogyan lehet a beépített szekrényt a falhoz erősíteni.

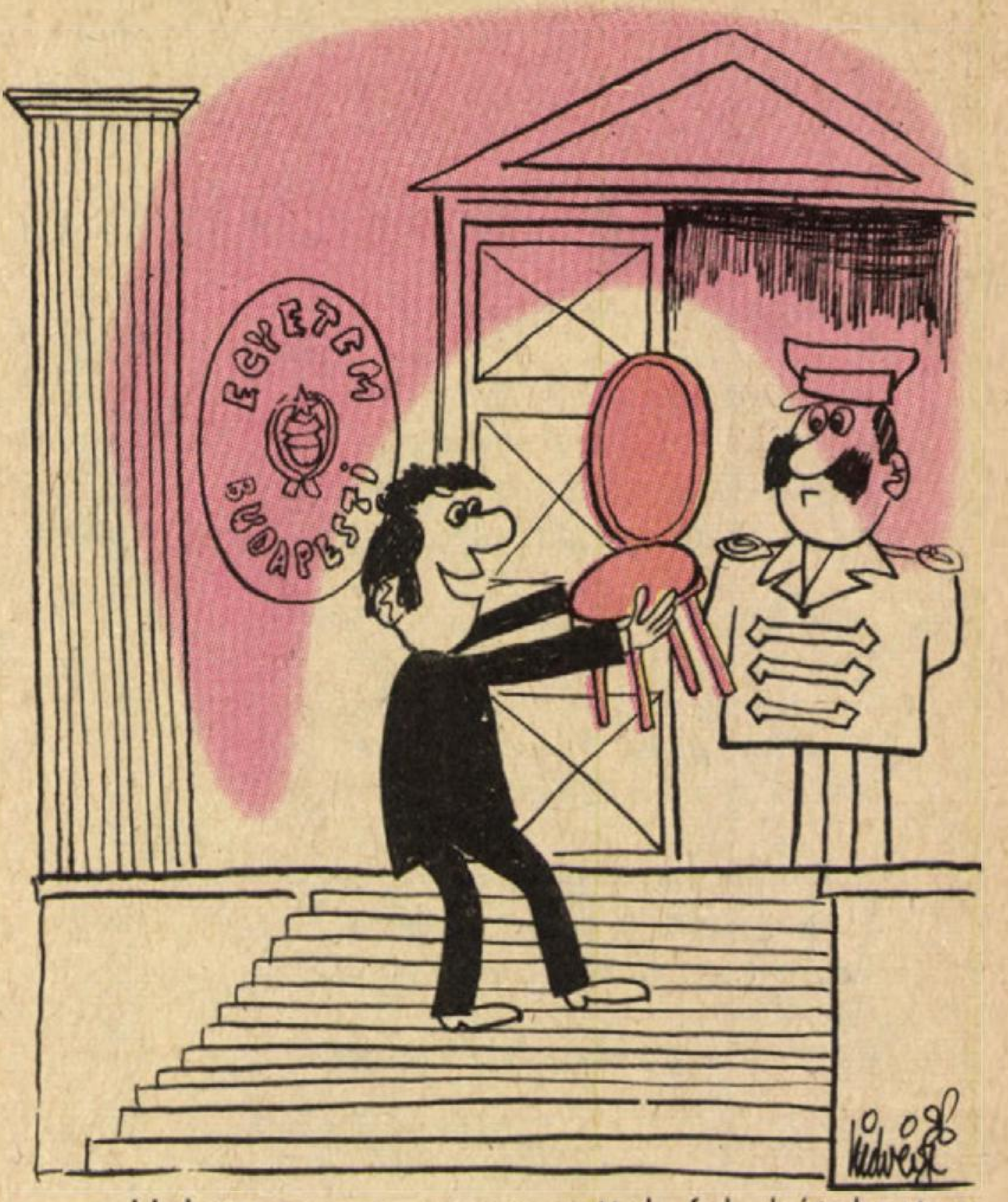
Egyes vállalatok nyilván azt gondolják, hogy a ma emberének szellemi megterhelésében egyenesen felüdülést jelent, ha tesz-vesz a háza körül és kijavítja mindazokat a hibákat, amelyeket a kivitelező vállalatok elkövetnek és inkább vállalja ezt, mint a garanciális vagy nem garanciális javításokkal járó sok huzavonát és mérgelődést. És miután már úgyis ezermester, hovatovább lefekteti a parkettát, bevezeti a vizet, beépíti a beépítendő bútorokat is.

Ön ennél kevesebbel is beérné, de én optimistább vagyok: ha mindennek a facsavar az oka, akkor az ember az ő bölcsességével, ezermesteri képességével és barkácsolási művészetével merő kényszerből bizonyára eljut a fejlődésnek arra a magasabb fokára is, hogy őmaga elkészíti a cipőjét, kiszabja és megvarrja a ruháját, megszövi a harisnyát, zokniját és így tovább. Nem sorolom fel ama szükségletek sokféleségét, melyeknek kielégítésére a „csináld magad mozgalom" keretében képesek lehetünk.

Mindennél jóval egyszerűbb megoldásnak vélem, hogy ha a kivitelező vállalatok nem végeznek selejtmunkát. Mert azt elhiszem, hogy az építkezéshez szükséges anyagok gyártásában hazánk még nem éri el a világszínvonalat, de azért a hibákat nem lehet se a tiplire, se a falra, se a facsavarra kenni. Inkább a lelkiismeretlen munkára. A beépített és a váratlanul leszakadt konyhaszekrény testi sérüléseket és anyagi kárt okozó esete pedig erre vall és más szakmákban is tanulságos lehet. Képletesen szólva: ha gyenge is a facsavar, azért lehet jól is „csavarozni". Esetleg valami mással, hogy ne szakadjon le a beépített konyhaszekrény. Sem más! Bizonyos vagyok abban, hogy nem szakad le, csak valamivel jobban oda kell figyelni.

Földes György

RÁMENŐS DIÁK

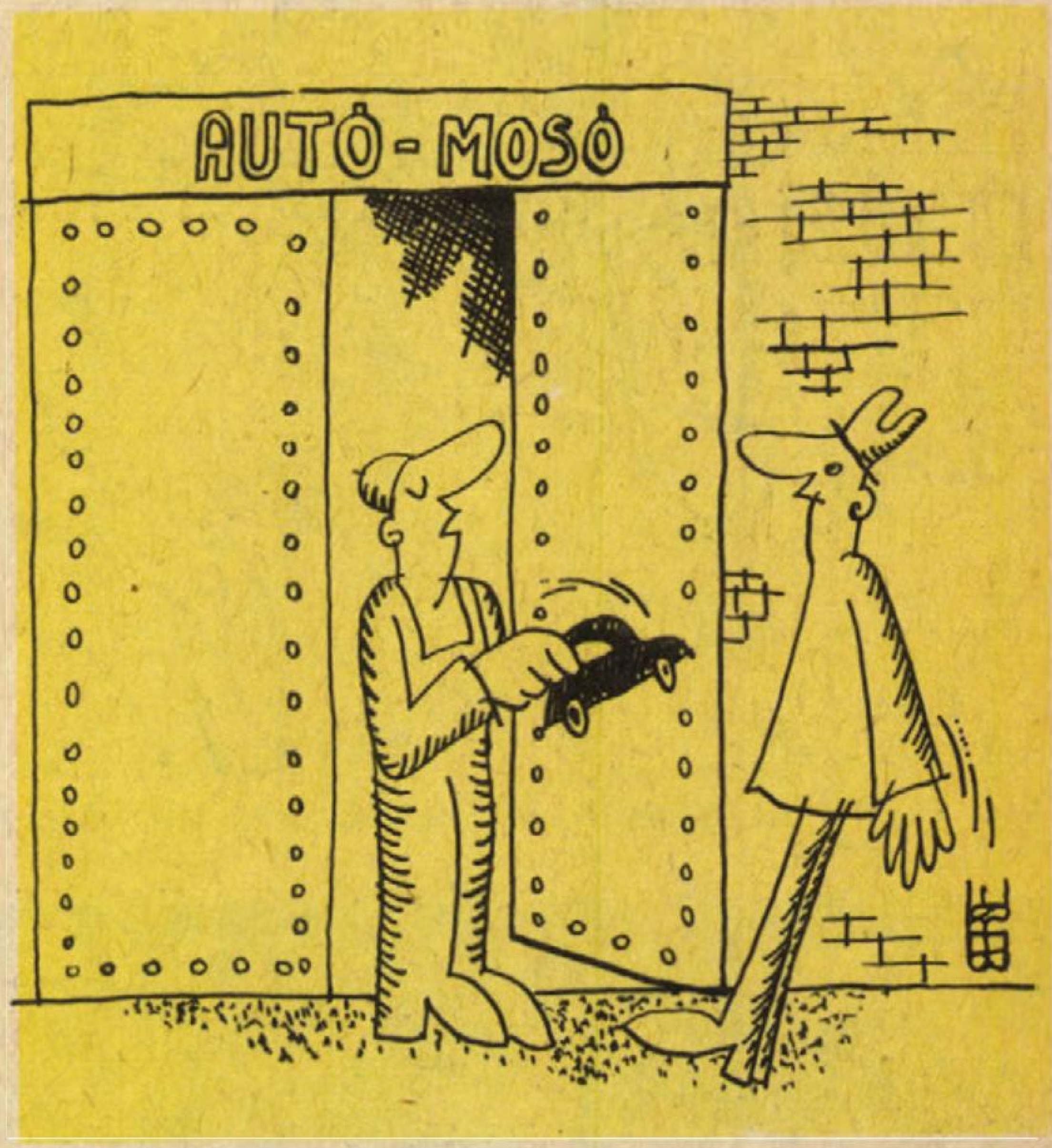
– Helyhiány miatt nem vettek fel, hát hoztam széket!

— Kalauz úr kérem, van még annyi időm, hogy elbúcsúzhassak a feleségemtől?

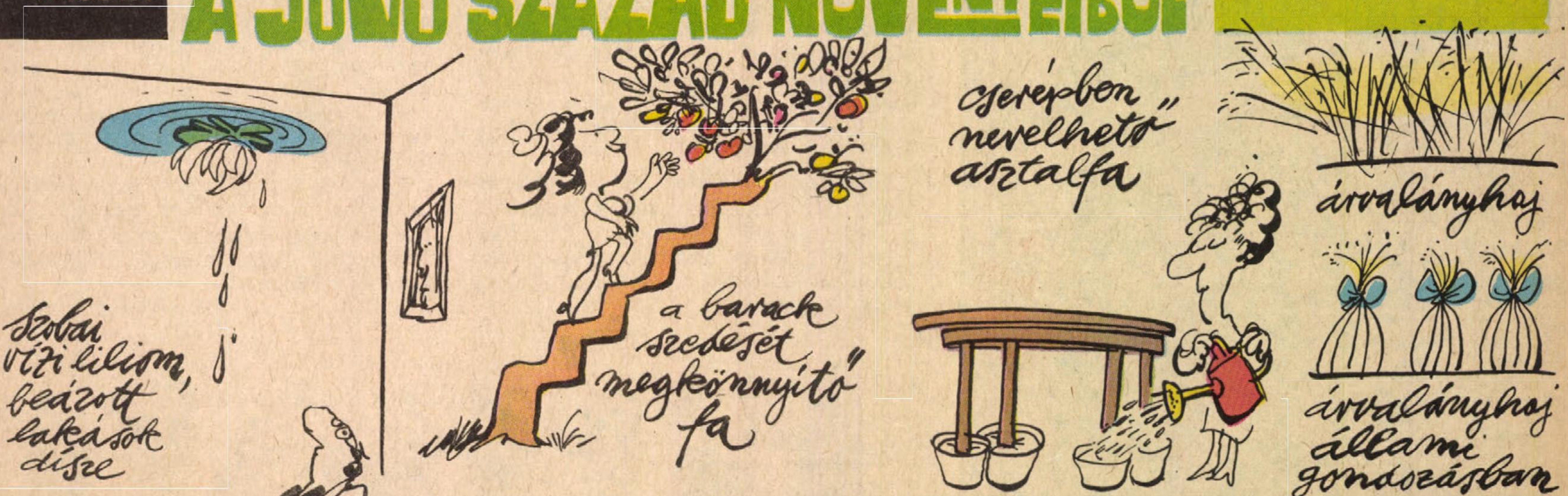
— Az attól függ, hány éves házas tetszik lenni...

MEGLEPETÉS

– Sajnos, összement a mosásban...

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA XLVIII.

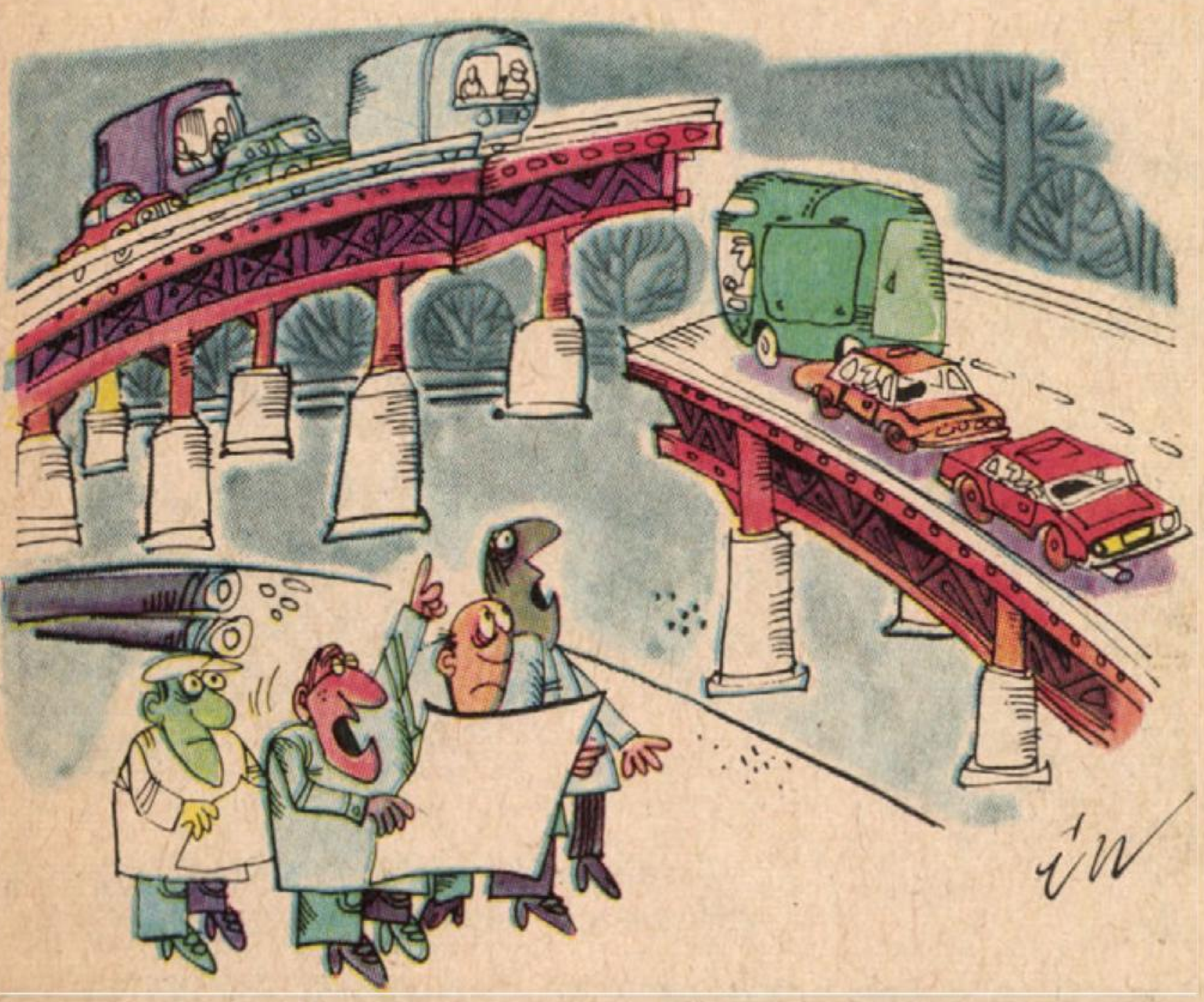

„Mégis, miért vonz?” *(Madách)*

A TERMÉSZET VÉDEKEZÉSE

TERVEZÉSI HIBA

– Melyikőtök számolta ki az anyagszükségletet?...

Egy és más...

Hát megérkeztek végre. Feszengve és türelmetlenül vártam őket, noha bizonyos voltam benne, hogy megjönnek, hiszen mióta az eszemet tudom, megjönnek minden ősszel — és mégis. Az utóbbi napokban már izgatottan nyitottam ki a reggeli lapokat: van-e hír róluk? Megjöttek-e már, vagy legalábbis elindultak-e és egyáltalán: hol vannak ilyenkor, ha még nincsenek itt?

Hát megérkeztek végre. Részben a Hortobágyra, részben a lapok hírrovatába. A csonttollú madarak. Mint minden ősszel. Ilyenkor „gondterhelten csóválják fejüket az idős pásztorok”, mint minden ősszel. „Ez bizony” — mondják az idős pásztorok — „igencsak kemény telet jelez”.

Aztán jön az enyhe tél.

Mint minden ősszel.

*

A Magyar Nemzet munkatársa terjedelmes cikkben ecseteli ellenszenvét a koloniál-bútorok iránt. Az a meggyőződése, hogy ezeket inkább flancból vásárolja a magyar, mintsem az okból, hogy tetszik neki. Feltevés ez, melyet bizonyítani éppen olyan nehéz, mint cáfolni. Ironikus bírálattal illeti az egymásba tolható három kis asztalkát is, mely hosszú évek után ismét kapható s melyről — tévesen — azt hiszi, hogy azokon kávézni szokás, holott a kis asztalkák csak a tálalás segédeszközei. Ez eddig rendben van; nem lehet azt parancsolni senkinek, hogy azt szeresse, mit a szíve nem szeret. Hanem cikkének befejező mondatán jót mulattam. Így hangzik:

„Ha egyszer úgy ígérték, hogy ezeket a bútorokat exportálják, akkor miért kaphatók mégis?”

Ha a bútoripar nem gyárt elég bútort, akkor kikap. Ha olyan bútort gyárt, amit exportál, de itthon nem árusít, akkor is kikap. És — íme! — ha olyan bútort gyárt, amit exportál is, itthon is árusít, akkor is kikap.

Na — mondtam magamban — a bútoripar bőrében sem szeretnék lenni.

*

Széles körű érdeklődésre jellemző, hogy szívesen olvasgatom a házassági apróhirdetéseket, noha sem nősülni, sem férjhez menni nem áll szándékomban. Érdekes dolgokra bukkanok olykor.

Valamelyik reggel olvasom, hogy mások által is csinosnak mondott, minden tekintetben vonzó ifjú hölgy férjet keres. Igényeinek felsorolása után ez a mondat áll: „Tévérajongók kizárva!”

Nem irigylem az ifjú hölgyet, ha olyan kevés az önbizalma, hogy vonzó tulajdonságainak ellenére is fél a magyar tévéműsor konkurrenciájától. Irigylem ellenben a tévét, mert csudás karriert csinált. Eddig hol mint a tömegkommunikáció legfőbb eszközét, hol mint a szem rágógumiját emlegették. Most már házasságot akadályozó átkos szenvedéllyé avanzsált.

Viheti-e még többre is?

*

Olvasván egy kiváló nyelvészünk elégedett sorait arról, hogy a széles körű nyelvművelő munka szép eredményeket hozott, hosszasan hümmögtem. Én — sajnos! — nem sokat látok e szép eredményekből. Majdnemhogy semmit. Egyelőre.

Hogy sportriportereink egy része mennyire hadilábon áll az anyanyelvével, hogy még gyakorlott újságírók is mi mindent írnak le s hogy miféle nyelvi szörnyűségekre vetemednek a táncdalszövegek írói (ha nem is mindannyian), emiatt velem együtt már sokan feljajdultak. Erős önfegyelemmel mellőzöm a példák végtelen sorát, de nem állhatom meg, hogy egy-két zöldséget szóvá ne tegyek.

„Sikertelen merényletet kíséreltek meg két kubai diplomata ellen” — olvasom a nagybetűs címet. Talán bizony sikernek számított volna, ha a merénylet meg nem hiúsul? És egyáltalán: ha merényletet *kíséreltek* meg, miért kell odaírni, hogy „sikertelen” volt?

„Filmet forgatnak a televízióban és nem is akármilyet!” — olvasom a sportlapban. Húha — mondom — Bondarcsuk és Elisabeth Taylor együtt fog játszani egy új produkcióban? Mi lehet a film, ami „nem is akármilyen”? Az iskolások részére készül film a torna használóról... — derül ki a továbbiakból.

„A különböző statisztikák szerint Magyarország igen előkelő helyet foglal el az öngyilkossági ranglistán” — olvasom egy napilapban. „Öngyilkossági ranglista” — már ez egymagában sem valami szerencsés nyelvi lelemény. De ezen a szomorú listán az elsők között lenni miért „előkelő” hely? Ezen a listán az utolsó helyezett van a legelőkelőbb helyen.

*

Egy barátom — hivatására nézve orvos — meséli:

— Mivelhogy újabban elhatalmasodott rajtam a barkácsolás szenvedélye, elmentem gyalut vásárolni a szaküzletbe. Kérek egy gyalut — mondtam, mire elém tettek egyet. Nézem a gyalut, látom, hogy kés, amitől a gyalu gyalu lenne, nincs benne, csak fa az egész. Mondom az eladónak, hát ezzel hogyan gyaluljak? A vállát vonogatja, hogy azt bizony ő sem tudja, de csak ilyen gyalu van. Akkor hát köszönöm, mondom erre én, az ilyen gyalu nem gyalu. És elmentem. Mesélem a történetemet néhány nappal később az egyik páciensemnek, akiről tudom, hogy dolgozója a Vas- és Edényboltnak. Majd utánanézek az ügynek — felelte restelkedve és csakugyan utánanézett, mert már másnap reggel telefonált.

— És mit mondott?

— Hogy csakugyan nincs kés a gyaluhoz.

*

A színházi hetilapban olvasom Hernádi Gyula nyilatkozatát drámaírói terveiről. Ebből kiderül, hogy a kiváló és termékeny író az alábbi drámák megírását tervezi:

1. Dráma a 25-ik színháznak Babeuf-ről, a kétszáz évvel ezelőtt élt francia foradalmárról.

2. Dráma Bajcsy-Zsilinszky Endréről, a pécsi színháznak.

3. Az amerikai polgárháború idején (1861—1865) játszódó darab a Vígszínháznak.

4. Dráma a gyulai várszínháznak Habsburg Miksa mexikói császárról. (1864—1867).

5. Bemutató előtt áll egy dráma Pécsett. Ez a dráma a német parasztháborúban játszódik. (1524—1525.)

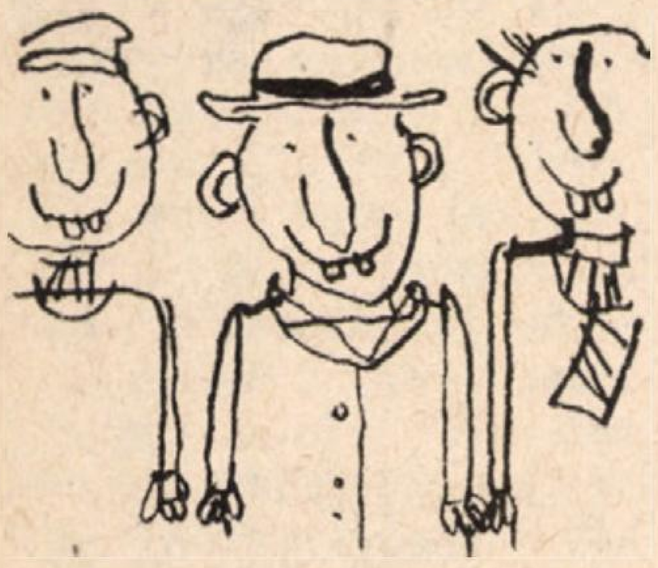
És még azt mondják, hogy kevés az új magyar darab!

(t.)

TRIBÜN

Kínai futballcsapat játszott Athénban. Amikor kivonultak a pályára, a hangszóró különös dallamot kezdett sugározni. A közönség és a görög játékosok azt hitték, hogy a kínai himnuszt hallják, hát feszes vigyázzba álltak. A kínai játékosok, látva a vendéglátók magatartását, azt hitték, hogy a görög himnusz zeng és ők is udvariasan megmerevedtek. Néhány taktussal később behízelgő női hang szólalt meg a szárnyaló muzsika felett. Egy görög gyártmányú fogkrém erényeit ecsetelte.

Ez volt a futballtörténet első mérkőzése, ahol a kezdőrúgást általános derültség miatt kellett hosszú percekkel elhalasztani.

A TCU rögbicsapata a bajnokság első tizennyolc mérkőzését mind elvesztette. Orville Henry, az arkansasi Gazette sportrovatvezetője ezt követőleg enyhe bírálatban részesítette a csapat edzőjét.

— Jim Shofner végtelenül kedves fickó — írta. — De, ha külön kupát írnának ki gyengeelméjű együttesek számára, biztos, hogy a döntő mindkét csapatát ő készítené fel.

Muhammad Ali októberben interjút adott a Playboy c. lap munkatársának. Idézünk:

— Rocky Marciano, Joe Louis, Jack Dempsey, Joe Walcott ... nagyon megkeseríthette volna az életemet a ringben. Nem biztos, hogy valamennyiüket legyőztem volna. De az biztos, hogy egyetlen nehézsúlyúról sem írtak, vitatkoztak annyit, mint rólam. Tehát én vagyok a történelem leghíresebb és legsokoldalúbb bokszolója. Ami a kezemet, a lábamat, meg az eszemet illeti, kétségkívül én vagyok a leggyorsabb is. Aztán, ha a fotóimat összehasonlítják az előző bajnokokéval, észre kell venniök, hogy én vagyok a legszebb is. És ez mind együtt okvetlenül azt jelenti, hogy én vagyok a legnagyobb. Vagy talán más véleményük van?

Nem volt.

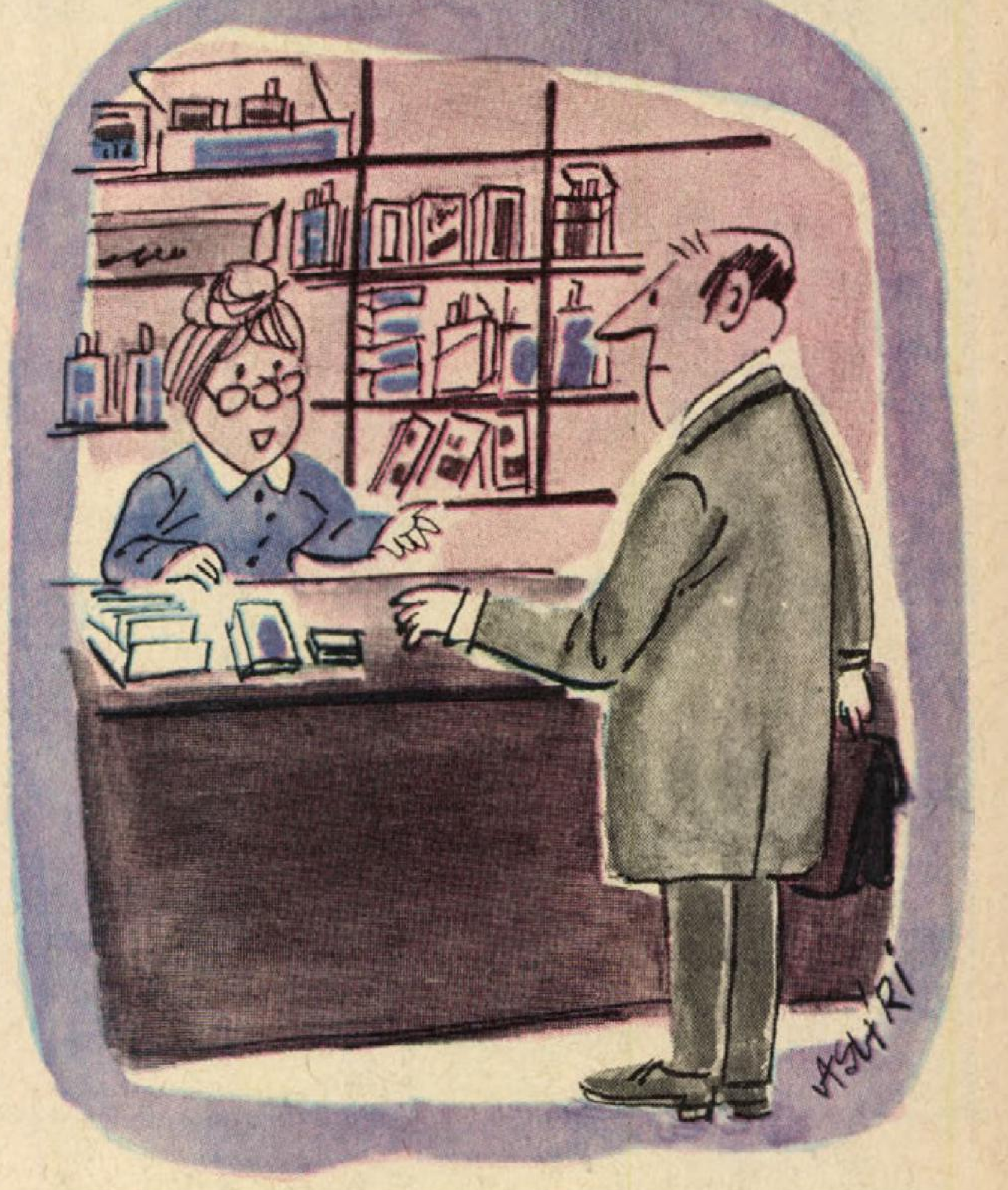
(p. p.)

DICSÉRET

– Ez a legeredményesebb csatárom. Minden mecscsen megrúgja a maga két-három ellenfelét.

JAVASLATUNK A DOHÁNYZÁS ELLEN

– Cigarettát csak receptre adhatok!...

TITOKZATOS JELZÉSEK

Baratom kisfia, a tizenöt éves Géza, szereti a fantasztikus történeteket, s mivel írónak készül, már írt is néhány históriát: robotemberekről, bolygóközi állomásokról, két bolygó háborúskodásáról. Néhány novellatémát én is adtam neki. Nem akarok dicsekedni, de minden egyes alkalommal tátott szájjal hallgatott és sűrűn jegyzetelt.

A múltkoriban például azt meséltem el neki: ha a társaságba hölgy érkezik, akkor minden férfi feláll az asztaltól és addig nem szabad leülni, amíg a hölgy nem ül le. Így követelik meg az illemszabályok.

— Fantasztikus! — mondta Géza. — Ilyet még sose láttam!

— De ez még semmi! — folytattam. — Ha egy hölgyet odakísérsz az asztalhoz, mögéje kell állnod és alája kell tolnod a széket...

Géza gyerek hozzáedződött a hihetetlen történetekhez, a csészealj-emberkékhez, a Mars-lakókhoz, a Bermuda-háromszöghöz, amelynek a területén — titokzatos módon — egyre-másra tűnnek el a hajók, repülők, mondom: edzett gyerek volt, de most még ő is megborzongott egy kicsit.

— Esküdj!

— Esküszöm.

— Alája kell tolni a széket?

— Igen. Alája.

— A csaj alá.

— Nem a csaj alá. A hölgy alá.

— Uramisten! — suttogta maga elé megsemmisülten, pedig amikor arról írt a novelláiban, hogy a Nap kihűl és a tengerek befagynak, a szeme se rebbent.

— Ha belépsz egy liftbe és egy hölgy tartózkodik a felvonószekrényben...

— Miben?

— A felvonószekrényben. Régen így mondták a liftet, akkor az illem azt írta elő, hogy a férfinak le kell vennie a kalapját.

— Óriási! Elképesztő! Fantasztikus! — lelkesedett Géza, aki előtt egy új világot tártam fel néhány mondatban, pedig csak a hajdani illemkódexet idéztem. Lucifer vezethette így új, mindig új tájakra a kíváncsi Ádámot. Géza előtt is új tájak nyíltak meg, és ezeken az ismeretlen vidékeken különös emberek nagyon furcsán viselkednek.

— Köszönöm a témát! — mondta Géza. — Óriási novellát írok belőle. A srácok még fognak őrülni, ha felolvasom nekik. Ilyet még ők sem hallottak...

— Mi lesz a címe?

— Még nem tudom. Ezen még gondolkodnom kell. Mit szólsz ahhoz, hogy „Hihetetlen történetek?"

— Sablonos cím.

— Akkor már megvan! Tudom, mi lesz a címe: „Titokzatos jelzések egy ismeretlen világból."

Amikor elbúcsúztam Gézától, úgy nézett rám, mint egy komputer fejű, radar szemű lényre, aki még őrzi egy másik világ titkait.

Vagy csak képzelődtem?

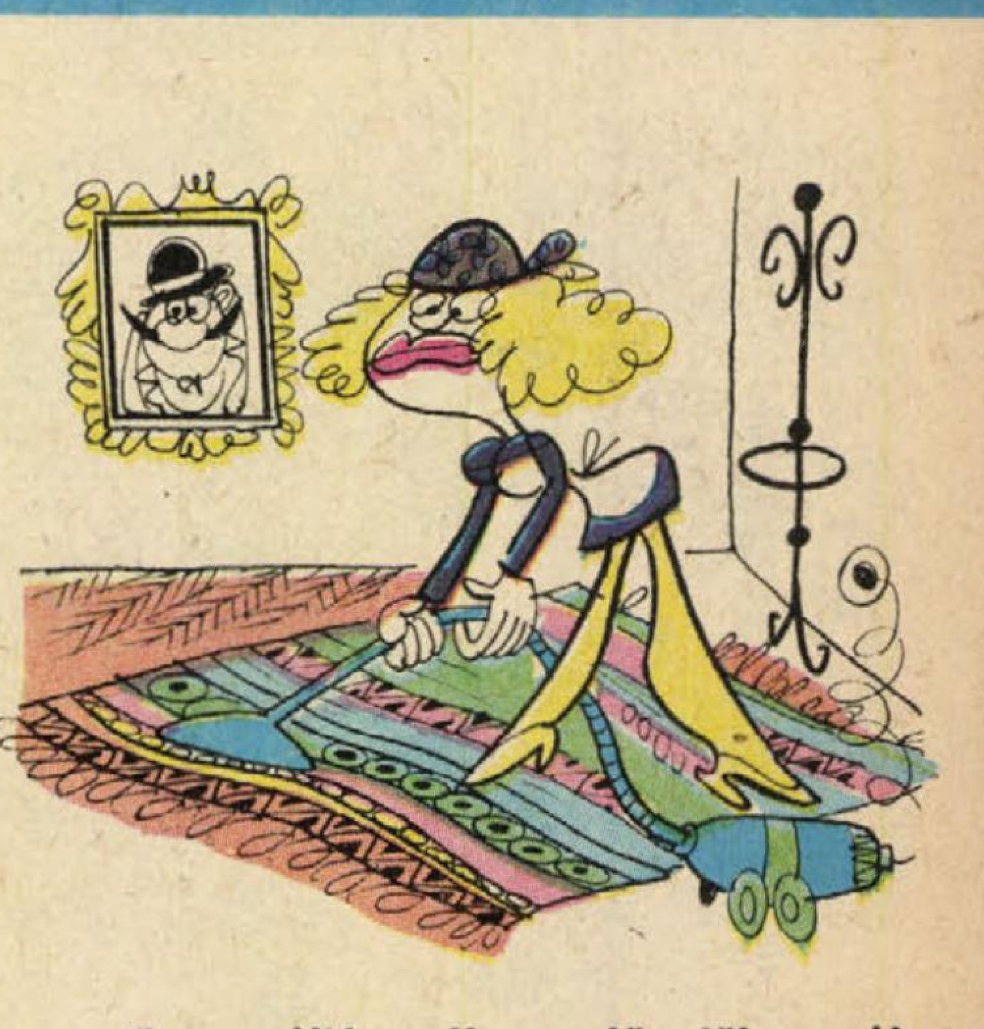
Mikes György

TÉVÉ-TORNA NŐKNEK

Fülöp György rajzai

Gyakorlat alapállásban. Törzsünket jobbra-balra forgatjuk, miközben kezünkkel kitartóan körözünk.

Terpeszállás mélyen, előredőlve, nyújtott karral.

KESZTYŰ

Szólok Nádvágó bácsinak, mert tudom, mi a munkahelyi fegyelem.

— Ebédszünetben leugrom, veszek egy pár kesztyűt, öreg.

Csak bólint. Sokat érdekli.

Ebédszünetben tényleg leugrom, mert nem vagyok a szavak embere. A bolt történetesen üres. Vevő egy se, eladó négy. Inkább morcosak.

— Egy pár kesztyűt szeretnék.

Az egyik eszik valamit. Üvegből, bicskával. Az állával bök több irányban.

— Nézzen körül.

Rosszul startoltam. Új

alapra kell helyezkednem.

— Rántott hal? — meredek az üvegre.

— Disznósajt — mondja és meleg fény költözik a szemébe.

— Csudajó szaga van.

— Azt elhiszem. Saját recept, uram. Salátaecet, vöröshagyma, késhegynyi édes-nemes...

— Porcogósa kivágva...

— Világos. Porcogó, fül, bőrke ugrik. Uram, nekem macskám is van.

— Janka néni fokhagymát is tesz bele. Meg tört borsot.

— Akkor Janka néni nem tudja, hol lakik az isten.

— Uram, szentségtörés, amit állít. Janka néni fölséges.

— Ezt csak azért mondja, mert még nem kóstolta az enyémet. Uram, ön mostanáig a sötétben botorkált.

Beledöf a bicskával az üvegbe, kihalász egy disznósajtot, rászúrja egy kis kenyérre és nyújtja. Erőtlenül tiltakozom.

— A világért se fosztanám meg tőle.

— Uram, boldoggá tesz. Most már ragaszkodnom kell. Na?!

— Isteni. Nem is tudom hogyan köszönjem.

— Semmiség. Kérem, legyen máskor is szerencsém.

Most már kesztyűt is kérhetnék, de csak nem sértem meg ezt az aranyos embert. Arra gondolok, hogy átugrom a henteshez, hátha megkínál egy pár kesztyűvel. Aztán mégis a másik divatüzletbe nyitok, mert a szokás nagy úr. Itt mindenki egy idősebb eladó köré tömörül, aki színes diákat mutogat a csillár felé nyújtózva.

— Egy pár kesztyűt, kérem szépen...

Oda se fordulnak.

— Türelem!

Átnézek a válluk felett. A dia-képeken pici srác rugdos egy pöttyös lasztit. Már tudom a leckét.

— Unoka?

Az idősebb eladó egyből sarkon fordul. Vannak mágikus szavaink.

— Hát persze — mondja és csupa jóság az arca.

— Az enyém hároméves.

— Az enyém négy — mondja a győztesek mosolyával.

— Focizik?

— Mint az ördög.

— Az enyém úszik.

— Az se rossz. Kérem, uraságod nem fogja elhinni. A srác múltkor egy hatalmasat rúg a labdába és utána bőgve jön hozzám: „Nagypapa, elgörbült a lábam!"

— Beleállt a görcs a kis vádlijába.

— Aranyos! Nekem meg órák hosszat kell hajigálnom a srácot a kisvízben. Már letörik a derekam, de ő csak ordít: „A plafonig! A plafonig!"

— Drága! Uram, szívesen csinálok néhány színes felvételt az unokájáról, természetesen barátilag. Beszéljünk meg egy időpontot.

— Igazán lekötelez.

— Emberek vagyunk!

Most már kesztyűt is kérhetnék, de hogyan bánthatnám meg ez a csupaszív sorstársat?

— Na, vettél kesztyűt? — kérdi Nádvágó bácsi, amikor visszaérek.

— Azt nem. Viszont ettem egy remek disznósajtot és láttam egy pár csodálatos fotót.

— Attól még lefagy a körmöd.

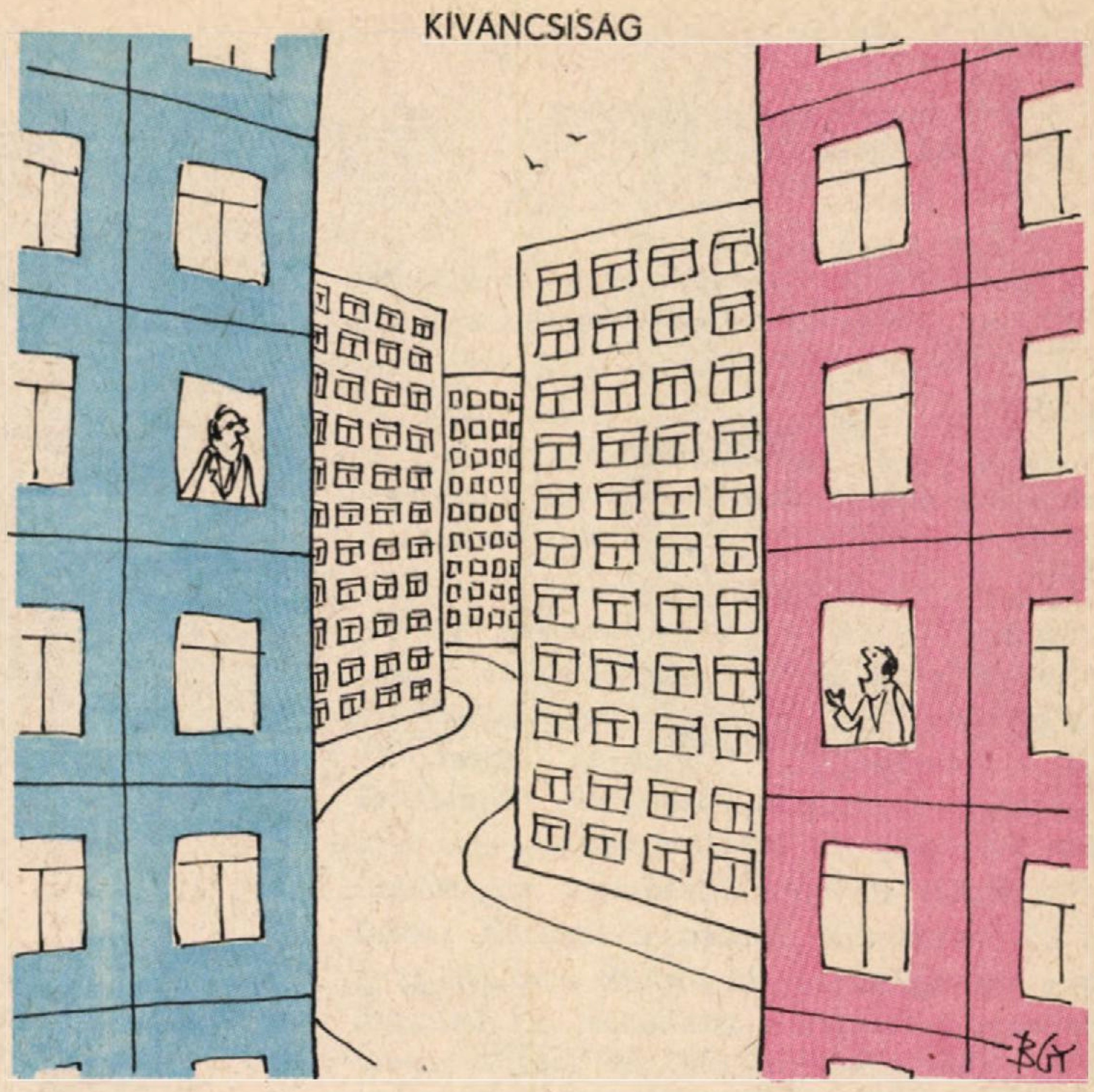
— Vannak másfajta értékek is, öreg. Szereztem két nagyszerű barátot, akiért tűzbe teszem a kezemet.

Vállat vont.

— Igazad van. Tedd tűzbe. Akkor legalább kesztyű sem kell.

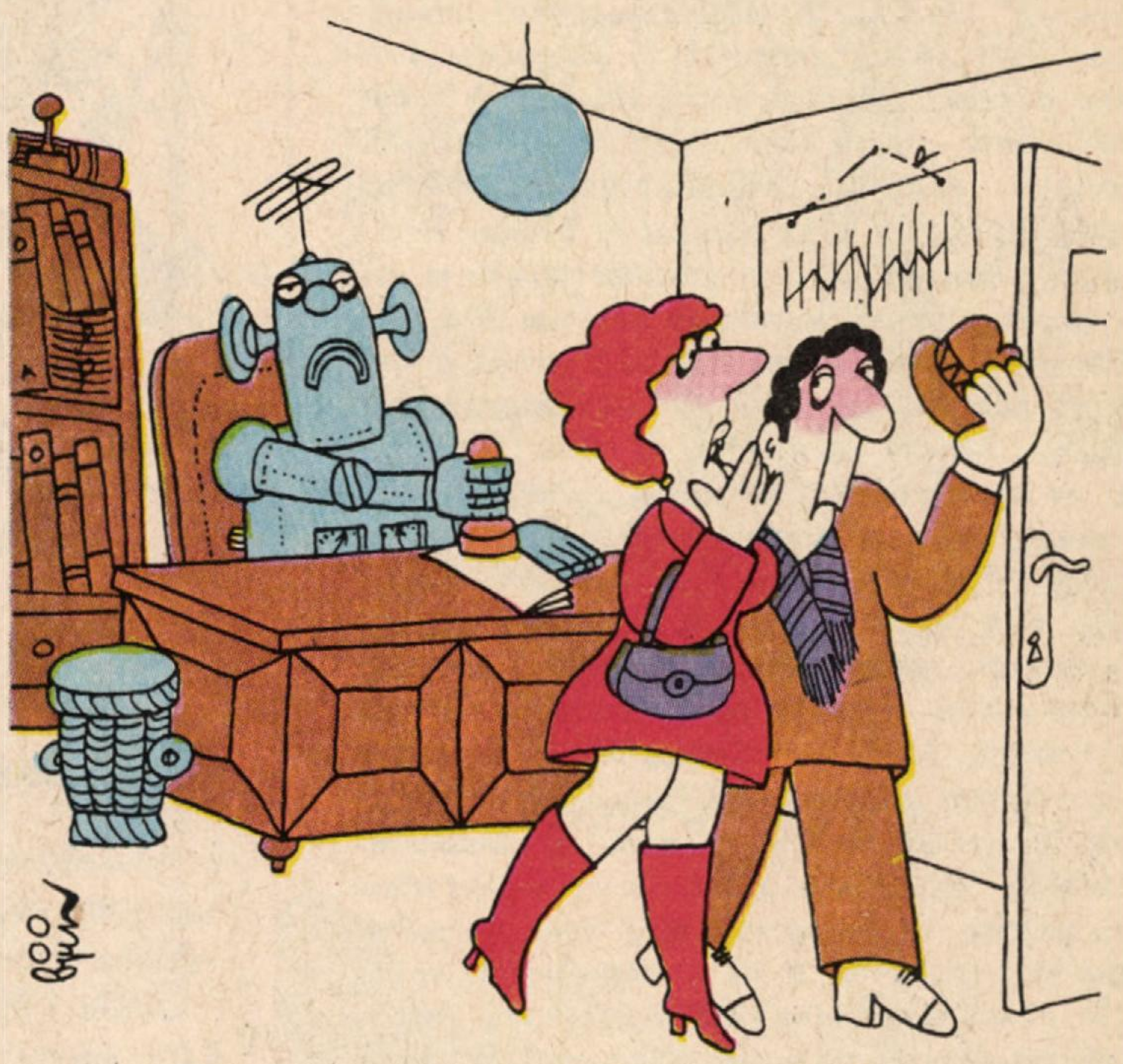
Peterdi Pál

KIVANCSISAG

– Kíváncsi vagyok, hogy végződik az Élet és Irodalomban az építészeti vita...

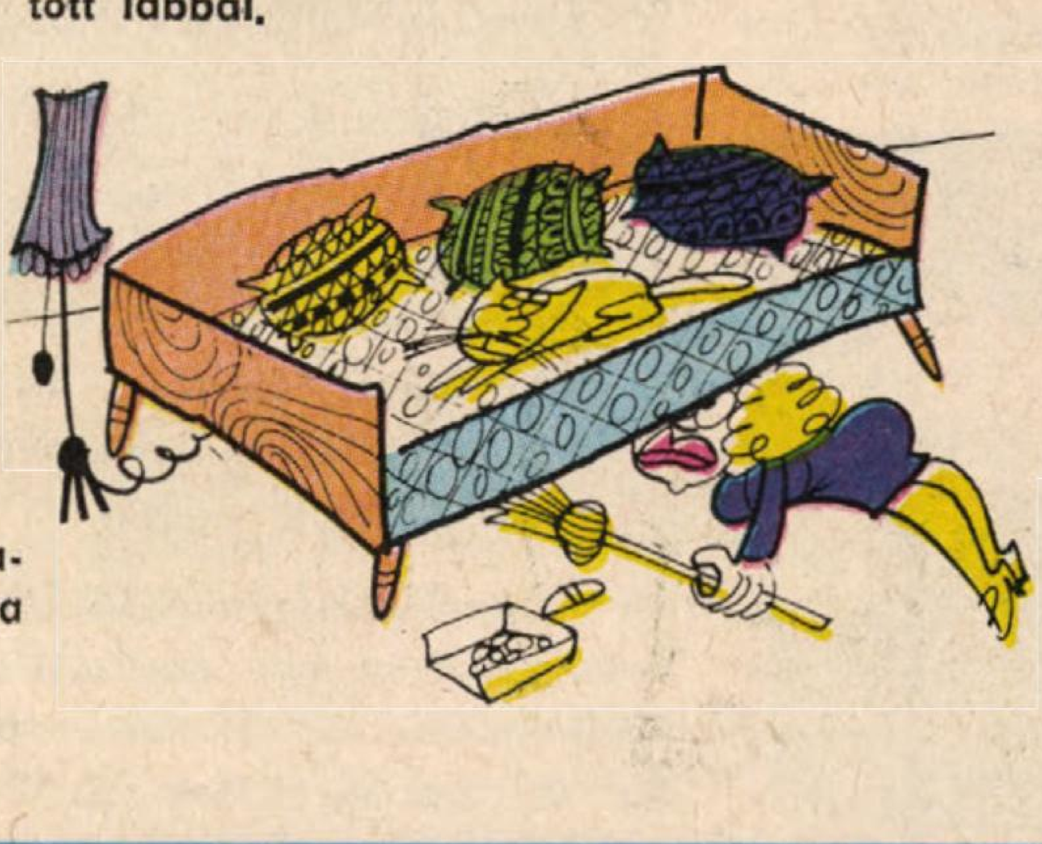
ROSSZ ELŐÉRZET

– Gondolod, hogy nem fogja lélektelenül intézni a kérvényünket?

Törzshajlítás alapállásból, karokat magasba tartva.

Fekvőtámasz nyújtott lábbal.

Edzőgyakorlat. Törzsünket mélyen előre hajlítva, mindkét kezünkkel lóbáló mozdulatokat végzünk.

Lépegetés guggoló helyzetben, lefelé fordított tenyérrel.

LEPOROLUNK, BEPOROLUNK...

Csodálkozva tapasztalom: az írók egyre nehezebben találnak megírásra méltó témákat napjainkban. Csak ezzel magyarázható, hogy szegény Dürrenmatt is — aki sok saját témával jeleskedett már — kénytelen hol Shakespeare-t, hol Strindberget újrafogalmazni, hogy el ne felejtsék a nevét.

Honi íróink is mind gyakrabban merítenek a még náluk is klasszikusabbak kútfejéből: leporolják, átírják, aktualizálják, sűrítik, kivonatolják, felhígítják, újraköltik Madáchot, Cervantest, Molière-t, Dantet és más, már elég jól befutott írókat.

Szentigaz: az ilyen átírkálások úgyszólván kockázatmentesek. Hiszen a leporolt szerző neve önmagában is biztosíték arra, hogy a közönség bemenjen a színházba, a kritikusok pedig elismerően írjanak a műről. Arról nem beszélve, hogy jóval kevesebb fejtöréssel lehet — teszem azt — Shakespeare János királyát dürrenmattosítani, mint kitalálni a felejthetetlen öreg hölgy felejthetetlen látogatását.

További előny — felbecsülhetetlen! — a leporolt mű újabb átdolgozásának lehetősége. Például: X előveszi Y klasszikus írónak a világ minden országában több tucat kiadásban megjelent, egyébként teljesen portalan regényét s addig-addig porolja, amíg színdarab nem kerekedik belőle. A sikeren felbuzdulva, X a darabot tévére is átdolgozza. Ebbe a munkába bevonja V-t, aki dramaturg-minőségben dolgozik, tehát a mű gyors bemutatása érdekében szükséges a segítsége. Miután a tévében is sikert arattak, X és immáron V is, közös erőfeszítéseket tesznek, hogy a tévésített drámából képregényt jelentessenek meg. A kiadás felől Z-nek kell dönteni. Ez a Z, történetesen, ugyancsak nekiállt már — mint manapság olyan sokan —, hogy egy klasszikus regényt tévésítsen. Merő véletlenségből, a tévésítés sorsa éppen attól a V-től függ, akinek könyvét Z ajánlja — vagy nem — kiadásra. Ismerve irodalmi közéletünk makulátlan tisztaságát, a gyanúnak még csak árnyéka sem felhőzheti be V és Z döntését. E különös véletlen minden bizonnyal arra ösztökéli mindkettőt, hogy az átlagosnál is szigorúbban ítéljék meg egymás munkáját.

Ez így rendben is van. Végtére is hasznosabb, ha a néző legalább dramatizált változatában ismeri meg Dante Poklát, mintha soha nem olvassa, hasznosabb, ha idejét a leporolt Fösvénnyel, aktualizált Strindberggel tölti, mintha, például, ultizik, sörözik vagy fejbevág valakit.

Az idősebbek még emlékeznek rá: régebben az is megtörtént, hogy magyar színpadon magyar író máról szóló, ma játszódó (nem félévezred múltjából a sorok között ravaszul a mába kacsintva), érdekes, szellemes, szórakoztató darabját játszották.

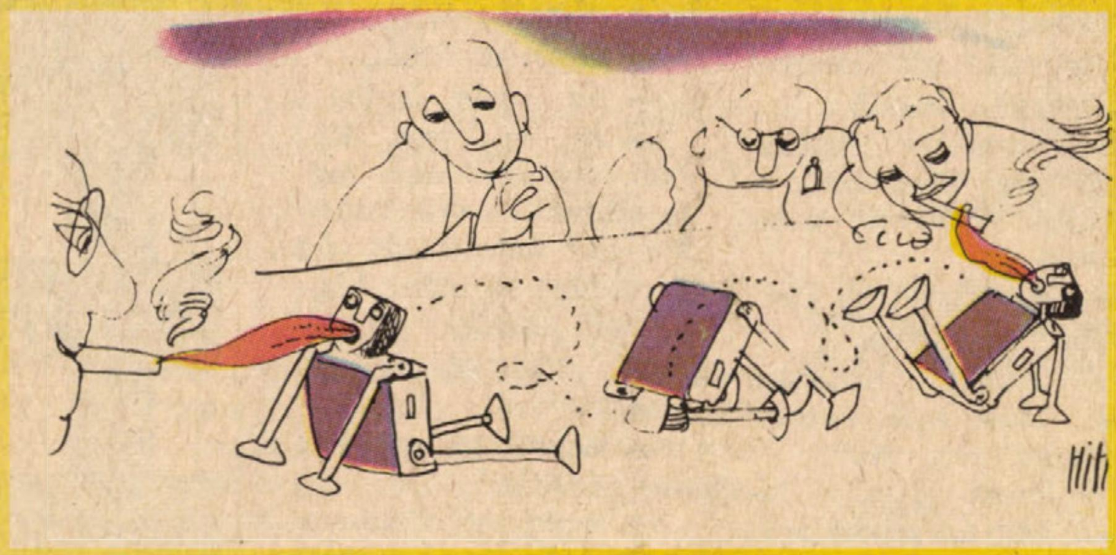
Vigasztalódjunk: a csodák korát éljük. Talán egyszer még újra, ezt is megérjük.

Pongrácz Zsuzsa

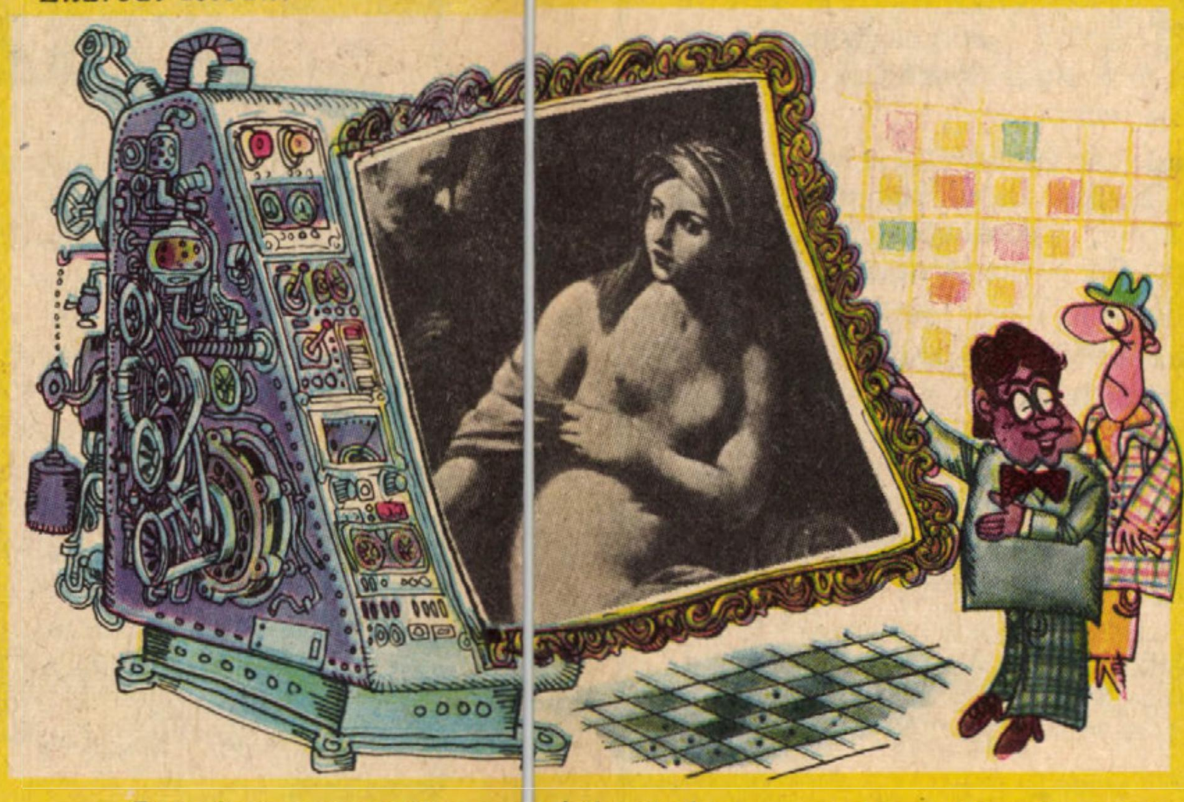
Megkérdeztük rajzolóinkat: Milyen automatákra lenne szükség?

Hegedűs István:

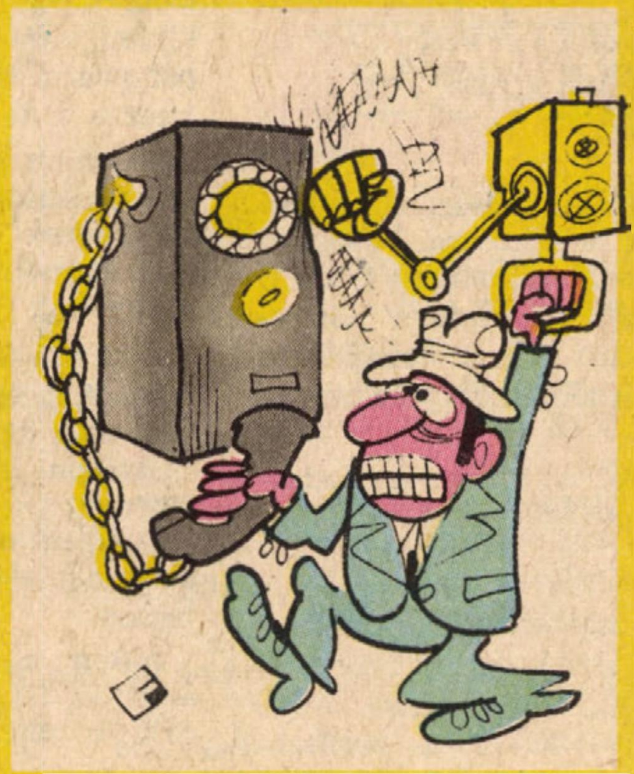
– Unalmas értekezletekre: elmés robot-öngyújtó.

Endrődi István:

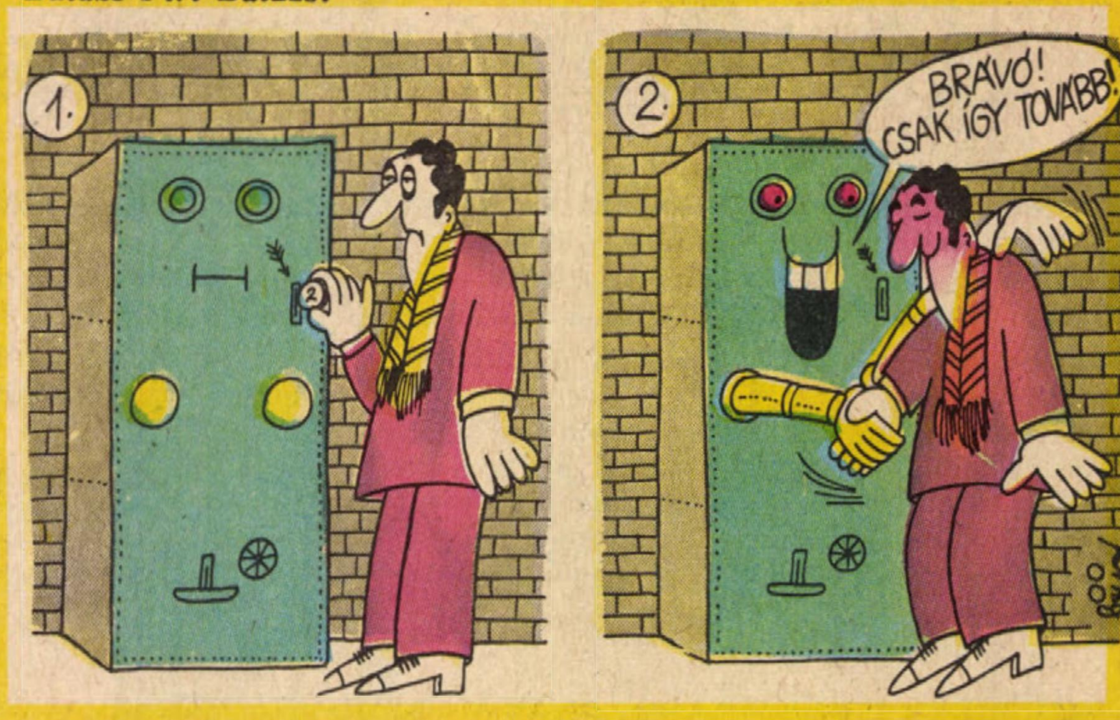
– Egy olyan automatára, amelyik mindennap tud egy klasszikus festményt alkotni, kerettel együtt.

Fülöp György:

– Minden automatához egy püfölő-automatára.

Balázs-Piri Balázs:

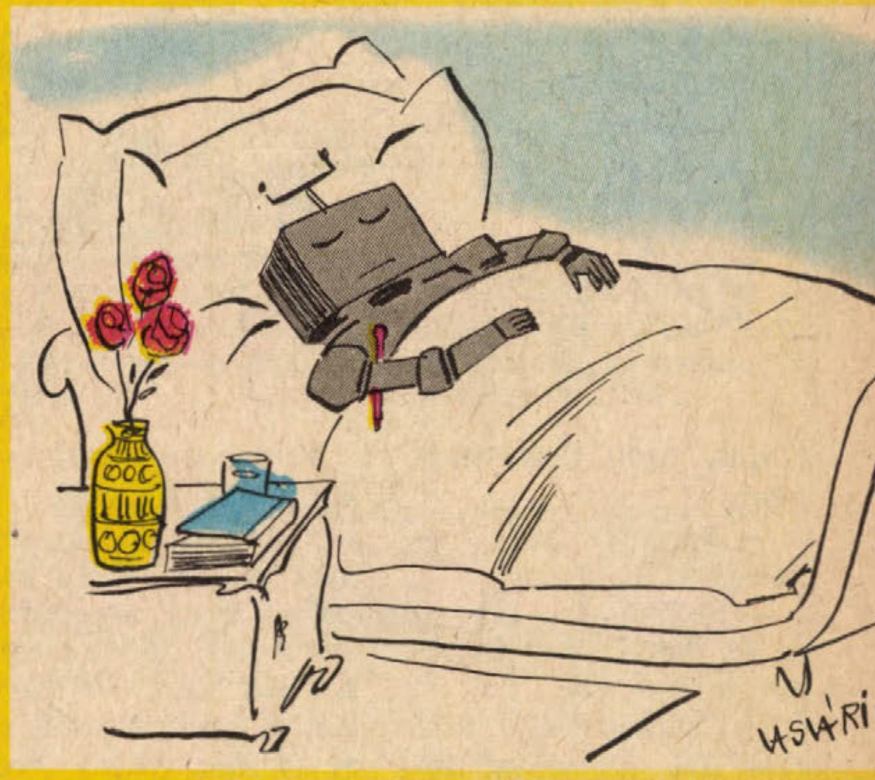
– Sikerélmény-automatára.

Barát József:

– Hatásosra.

Vasvári Anna:

– Olyanra, amelyik helyettem beteg.

Brenner György:

– Crossbar-rendszerűre, mellyel a Krisztina központot bővítenék.

Sajdik Ferenc:

– Jóra!

Várnai György:

– Automata-védő automatára.

Régi históriák

GÓZON GYULA

feledékenységéről valóságos legendák keringtek a színészvilágban. Egy a sok közül:

Gyula bácsi felesége, Berky Lili, április 21-én levelet írt egyik barátnőjének. A levélbe betekintett Gózon és megkérdezte:

— Mondd, Lilikém, április 21-én miért írsz május 21-i dátumot?

— Nagyon egyszerű — feleli Berky Lili. — Téged akarlak megkérni a levél feladására. Már pedig amíg te feladod, eltelik legalább egy hónap.

LEHÁR FERENCET

egy előkelő bécsi család meghívta vacsorára. A levél így szólt:

„Feleségem az ön szerzeményeit fogja zongorázni. A lányom énekel. A vacsora körülbelül tíz órakor kezdődik."

Lehár a következő sorokkal válaszolt: „Hálásan köszönöm a vacsorameghívást. Tíz órakor pontosan ott leszek!"

*

KORDA SÁNDORNAK,

a világhírű magyar származású filmrendezőnek londoni lakásán kora délelőtt megjelent egy fiatal angol szerző és a nagyobb hatás kedvéért magával hozta Marton Györgyöt a neves színpadi kiadót.

— Mr. Korda! — szólt lelkesen — van egy szenzációs filmtémám, már közöltem is Mr. Martonnal, akinek szintén tetszik. Tekintve, hogy Mr. Marton jobb előadó mint én, és önnek jobban fog ízleni a történet, ha az anyanyelvén mondják el, felkértem, hogy ő közölje a témát.

Korda, aki nagyon dühös volt a korai látogatás miatt, félárbocra engedte elmaradhatatlan füstölgő szivarját, és így szólt Martonhoz:

— Gyurikám, mesélj egy pár jó pesti viccet és én majd a végén azt fogom mondani, hogy nem nekünk való.

SÁROSSY ANDORT

a népszerű, szép hangú, és ivásban is nagy tehetségű művészt borotválják. Mikor a segéd befejezi a borotválást és lemossa arcát, udvariasan megkérdezi:

— Parancsol alkoholt?

— Igen. Adjon egy pohár barackpálinkát.

*

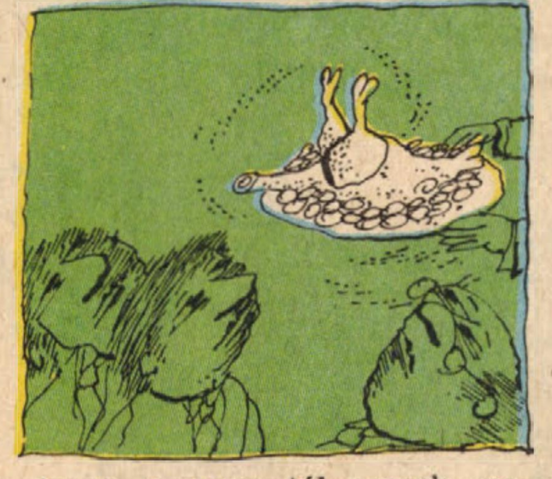
ID. LATABÁR ÁRPÁD

szerette a tréfákat és ha alkalom adódott, gyakran élt is vele. Ám egyszer őt is alaposan megtréfálták.

A pécsi színház titkára egy Károlyi Lajos nevű ember volt, aki megtakarított pénzéből egy kis házacskát vett. Ezt akarta ünnepélyesen felavatni, és egy estére meghívott pár színészt, előadás utáni vacsorára, a következő szavakkal:

— Kedves barátaim, tiszteljenek meg ma előadás után a házamban egy szerény kis vacsorára. Azért szerény, mert a menü nem lesz más, mint sült krumpli vajjal vagy libazsírral. Ne haragudjatok, többre nem telik, de bor az lesz elég!

Voltak vagy húszan a vendégek, s a jó hangulatot fokozta a negy tál remek, ropogós sült krumpli. Be is laktak alaposan, annyira, hogy egy babszem sem fért volna el bendőjükben. A finom villányi bor remek hangulatot teremtett. Kisvártatva kitárult az ajtó és négy szakácsnő négy hatalmas tál pecsenyét tett le az asztalra. Volt ott pirosra sült kacsa, liba, malacsült. A vendégek ámulva nézték a tálakat, amihez már jóllakottan képtelenek voltak hozzányulni.

Latabár kést rántott és meg akarta ölni Károlyi titkárt. Természetesen csak rövid percekig tartott a harag. Amit vacsorára nem tudtak megenni, elfogyasztották hajnalban, villásreggelire.

*

CSORTOS GYULA

a Duna-parti Hangliban, a régi Pest divatos kávéházában várja a pincért, hogy feladja a rendelést. A pincér zavartan közli, hogy az asztal foglalt.

— Igen? — vette tudomásul a közlést meglepő nyugalommal a nagy művész, majd felemelte az asztalt és átadta a pincérnek. — Hát akkor hozzon egy másik asztalt!

(Pánczél György gyűjtése)

HIVATALI TITOK

GÁBOR ANDOR KERESÉSE

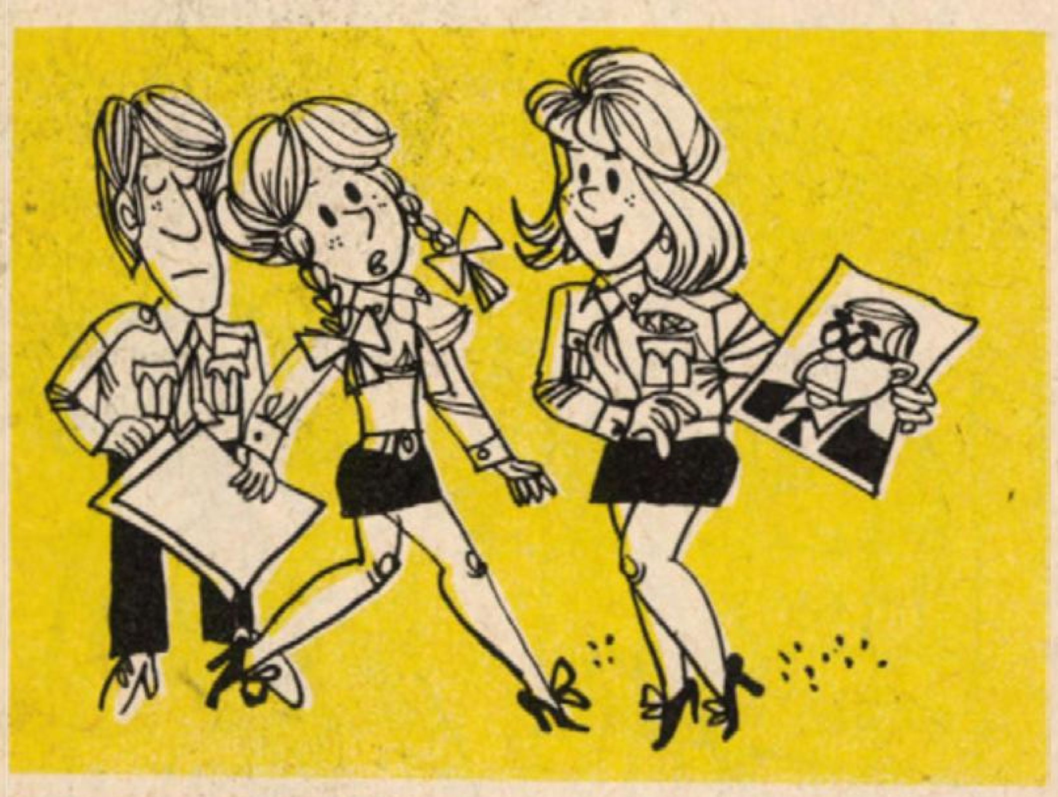
Levél jött Győrből, a Kazinczy Ferenc Gimnázium és Szakközépiskola néhány diákjától: KISZ-szervezetük Gábor Andor nevét viseli, szeretnénk minél többet megtudni névadójukról, tanácsot kérnek, segítséget, útmutatást...

Kíváncsivá tett a levél: vajon milyenek lehetnek azok a fiatalok, akik az ő nevét viselik? Elmentünk, s megnéztük. Hogy milyenek? Néhány órás ismeretség alapján megpróbálom néhány sorban elmondani.

*

Őszinték.

Kertelés nélkül elmondták, hogy szinte csak véletlenül vették fel ezt a nevet. Amikor két évvel ezelőtt újjászerveződtek az is-

kola KISZ-alapszervezetei, mindenkinek nevet kellett választani. Az élelmesebb alapszervezetek elkapkodták az ismertebb, gyakoribb névadókat.

Akkor az egyik kislány azt mondta: „Legyen Gábor Andor a névadónk." A többiek rábólintottak: az jó lesz. Ám a nevén kívül nemigen sokkal többet tudtak róla. Nem az ő hibájuk. Az irodalomoktatás nagyon szűkkeblű, néhány mondattal elintézi Gábor Andort.

*

Nyugtalanok.

Keresni kezdték Gábor Andor munkáit, szerettek volna minél többet megtudni róla. Tavaly már rendeztek egy műsort a műveiből. Tetszett. Kezdték megismerni, megszeretni. Most újabb műsort szeretnének. De a nyugtalan, kutató diák, ha minden könyvtárat összeforgat, minden polcot összetúr is, nagyon kevés Gábor Andor-művet lelhet fel Győrött.

Ekkor jutott eszükbe: írni kéne a Ludasnak. Ott talán még emlékeznek rá.

*

Vidámak

Névadójuk műveiből is főként a derűsebbet, vidámabbat keresnék, s abból lehet a legkevesebbet találni. (Szép, új iskolai könyvtárukban is csak egy cikkgyűjtemény és egy vékony novellafüzér található.

Gábor Andor-díjat is alapítottak. Az nyerheti meg, aki a legtöbb vidám apróságot összegyűjti az iskola életéből. Kimeríthetetlen forrásai a vidámságnak az iskolai dolgozatok. Győrött is gyűjtögetik az ilyen aranymondatokat. Egyet én is feljegyeztem közülük, íme: „Odüsszeusz annak köszönheti életbenmaradását, hogy fennakadt egy nimfán."

*

Szókimondók.

Szóba kerültek a kisebb-nagyobb diákgondok is, azokat is elsorolták.

Például: a második emeleten alig hallani a csengőt. Apróság! Nekünk. De annak a

kisdiáknak, aki olyan nagyon várja már a kicsengetést... Bicskei Lacinak van is egy péhowardi javaslata: a pedellus hárfával jelezze a tanóra végét.

Nagyobb gond: az énekkarba csak belépni lehet, kilépni belőle nem. Márpedig énekelni csak szívből, jókedvből lehet. Kötelező szóra nem. Ez a madárnak sem megy, a diáknak sem.

A kollégiumi renden is változtatni kellene. Aki egyesre felel, az nem kap kimenőt, míg ki nem javítja. Igen ám, de nem a diákon múlik, hogy mikor javíthat, hanem azon, hogy mikor szólítják felelni. Nagylétszámú osztályokban hosszú hetek is kellenek ahhoz, hogy a diák ismét szóhoz jusson.

Aztán a nagy gond, az országos gond, amit itt is feszegettek: mikor kap már a diák is szabad szombatot? Tényleg: mikor?

*

Hálásak.

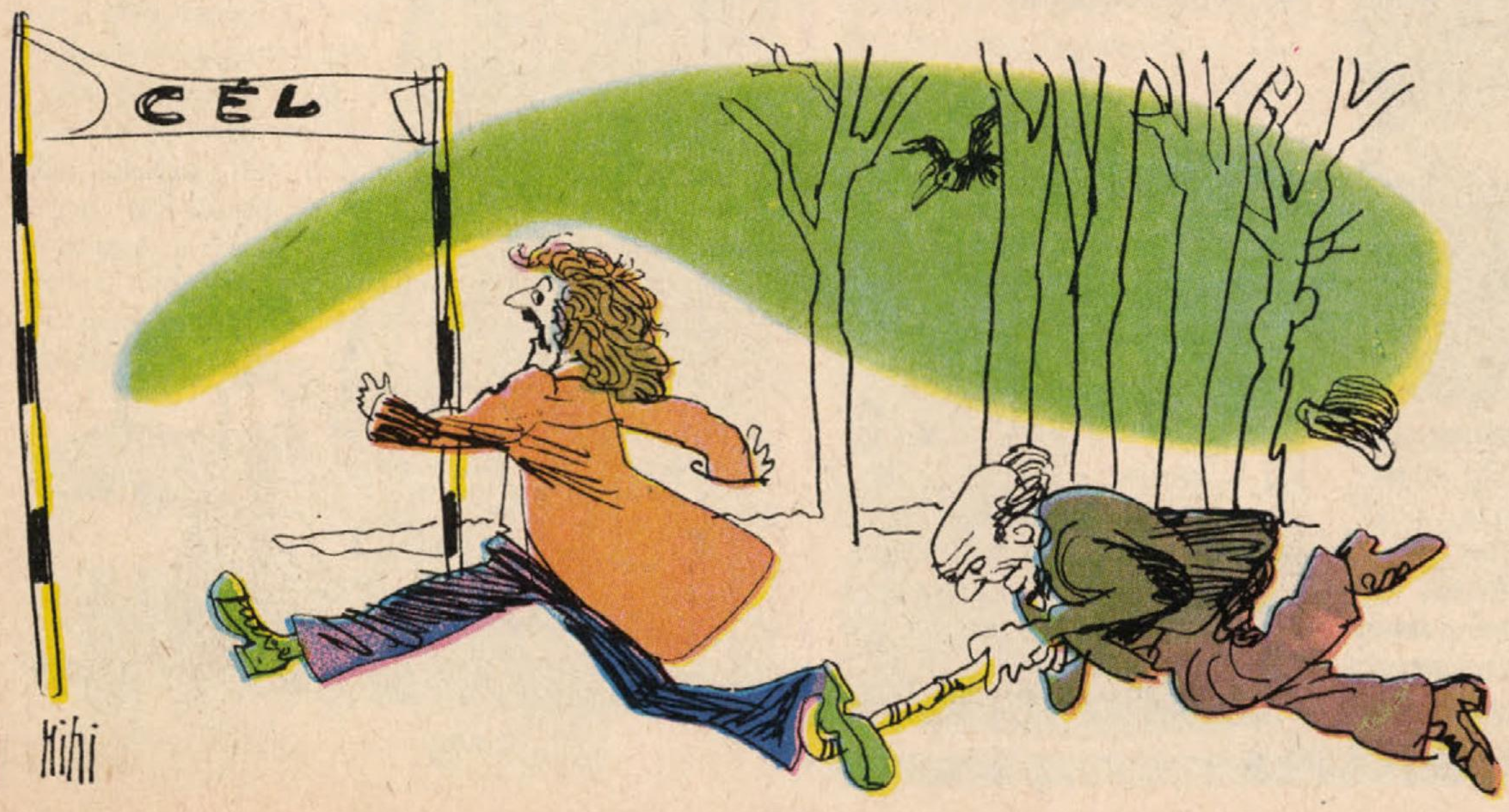
A találkozó végén még ajándékot is cseréltünk. Mi egy ritkán látott Gábor Andor-képet (Escher Károly fotóművész alkotását) vittünk nekik, ők, cserébe, három szál fehér szegfűt nyújtottak át. Zavarban voltunk, nem tudtuk hová tenni. Én a szegfűt, ők a fényképet. Volt ugyan klubja az iskolai KISZ-szervezetnek, de abból könyvtárt csináltak. A régi könyvtár helyén lenne a tanári, illetve az új klub... illetve az egész még nincs is eldöntve... Így aztán egy év óta nincs otthona a KISZ-szervezetnek, s még nem is tudható pontosan hogy mikor lesz.

*

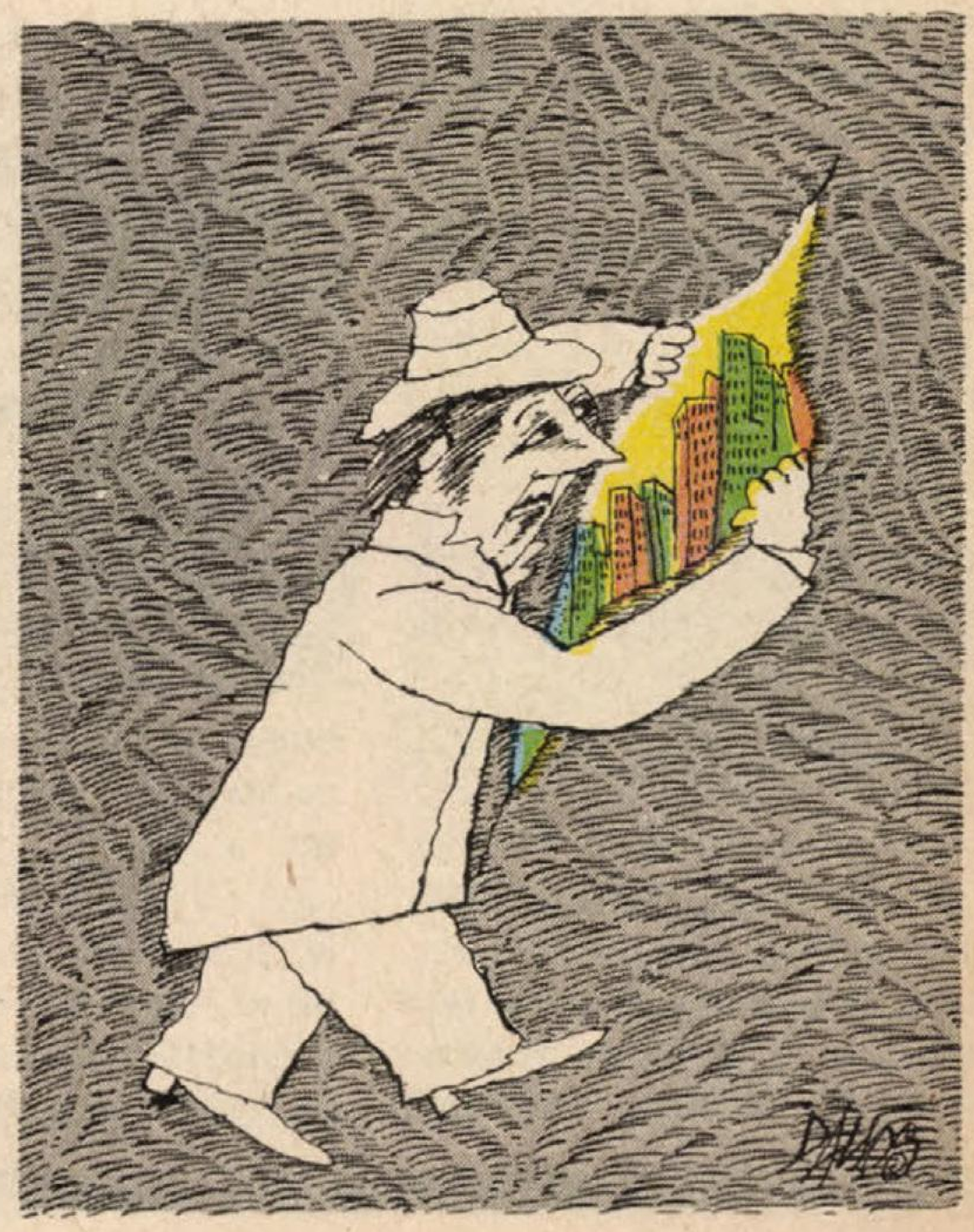
Ha már ma is volna szabad szombat az iskolában, ahogy én ezeket a nyugtalan győri fiatalokat megismertem, képesek lennének egy hét végén felutazni Pestre, Gábor Andor keresésére. Ám a Zichy Géza utcában, Gábor Andor egykori emlékmúzeumában, zárt ajtókat találnának. A költő társbérlőként szorong az Irodalmi Múzeumban, várva arra, hogy egyszer majd saját szobája is lesz. Talán mire az iskolai szabad szombat ügye országosan rendeződik, addigra Gábor Andor hagyatékának is méltó helyet találnak.

Radványi Barna

GENERÁCIÓK KOCOGÁSA

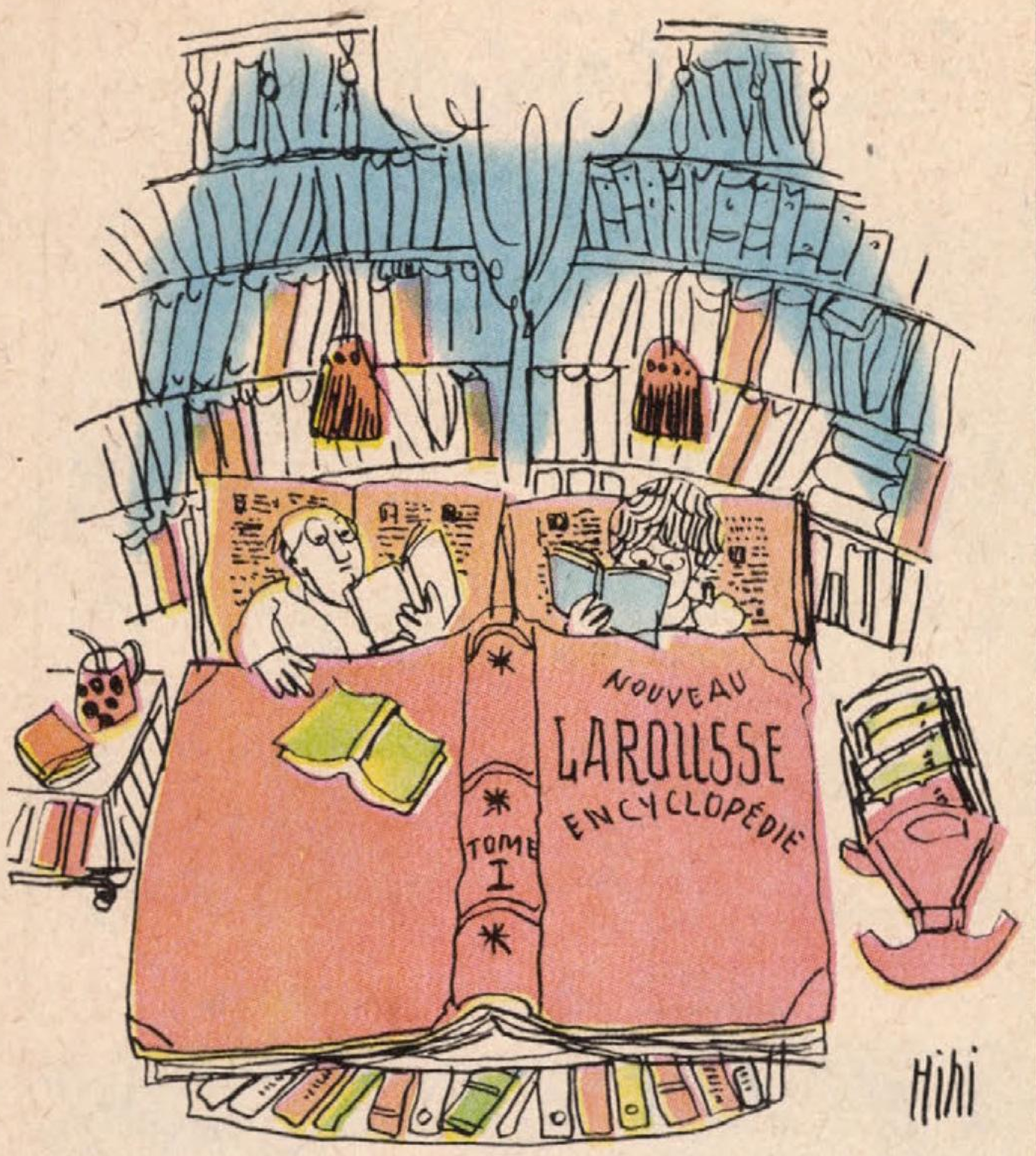

SŰRŰ KÖD

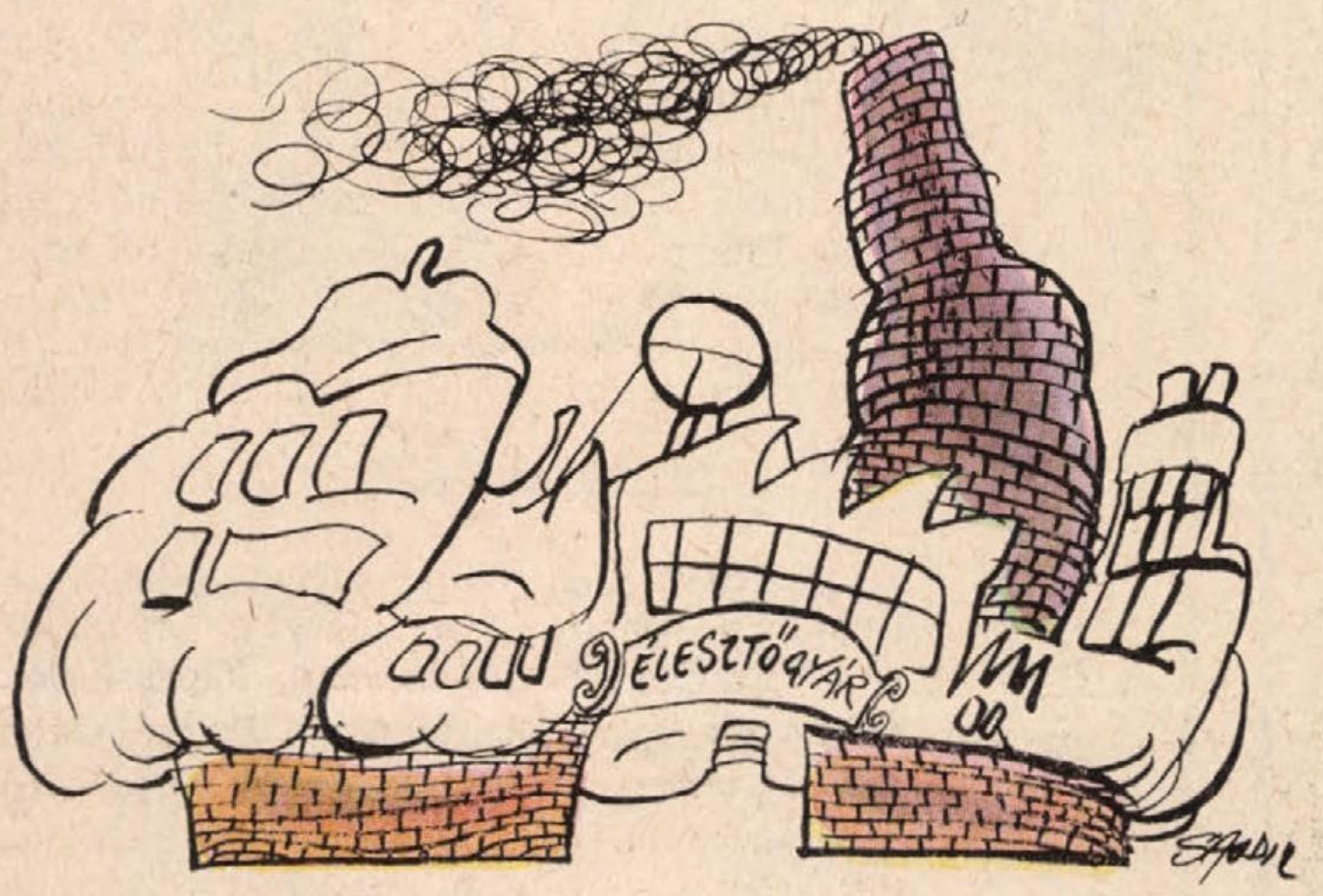

TÚLTENGÉS

HEGEDŰS, SAJDIK, BRENNER, DALLOS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, VÁRNAI

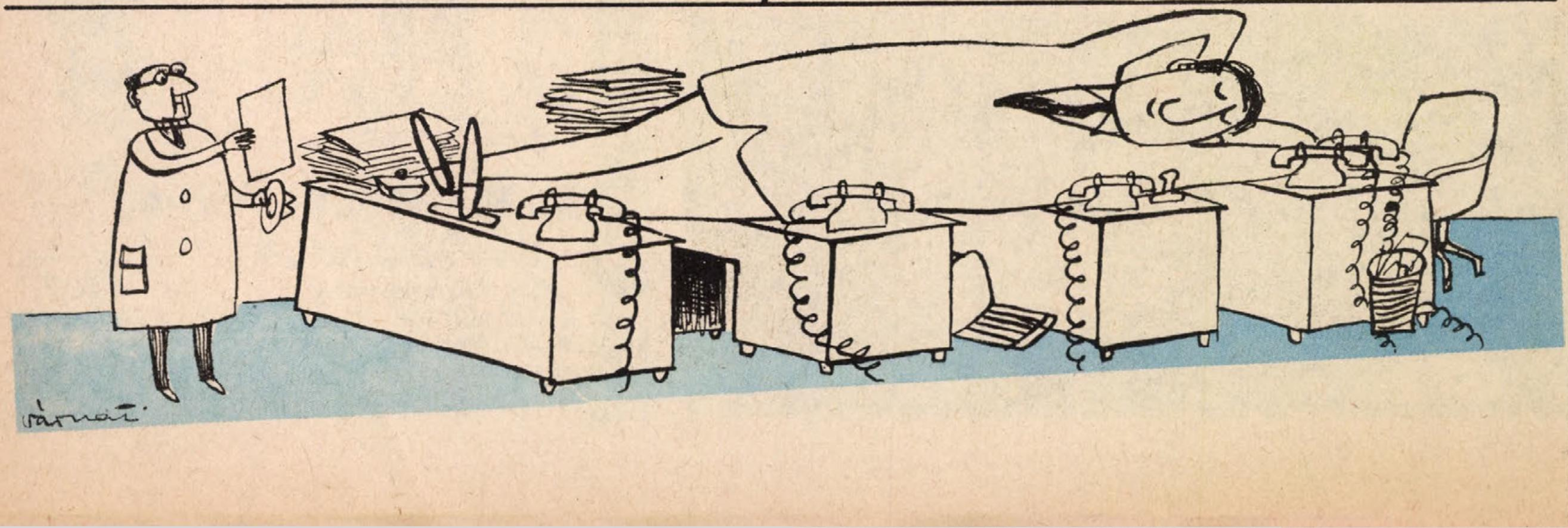

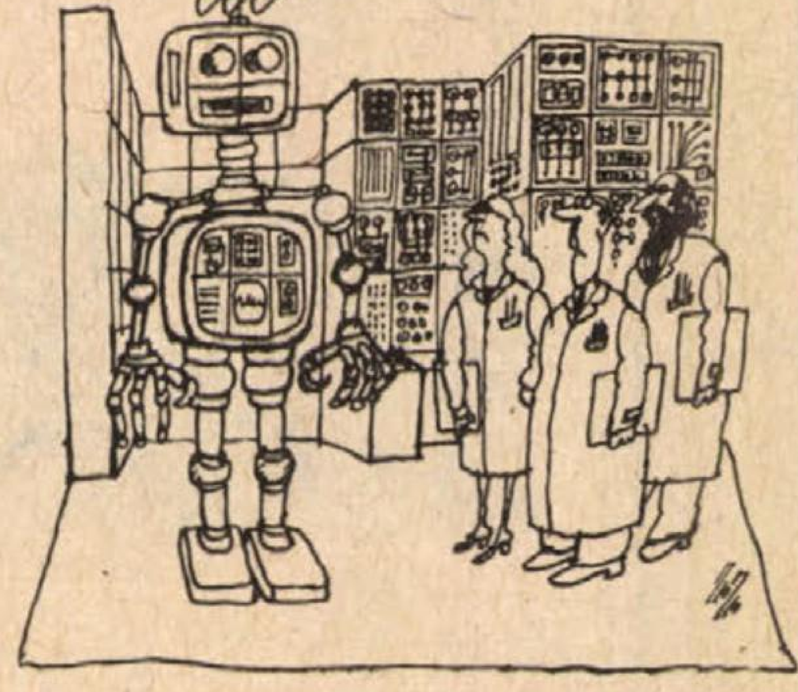
IMPORT HUMOR

SZÉP KIS CSALÁD

– A férjem vagy, az igaz, de ne gyere közelebb: a kicsi sír, ha idegent lát...

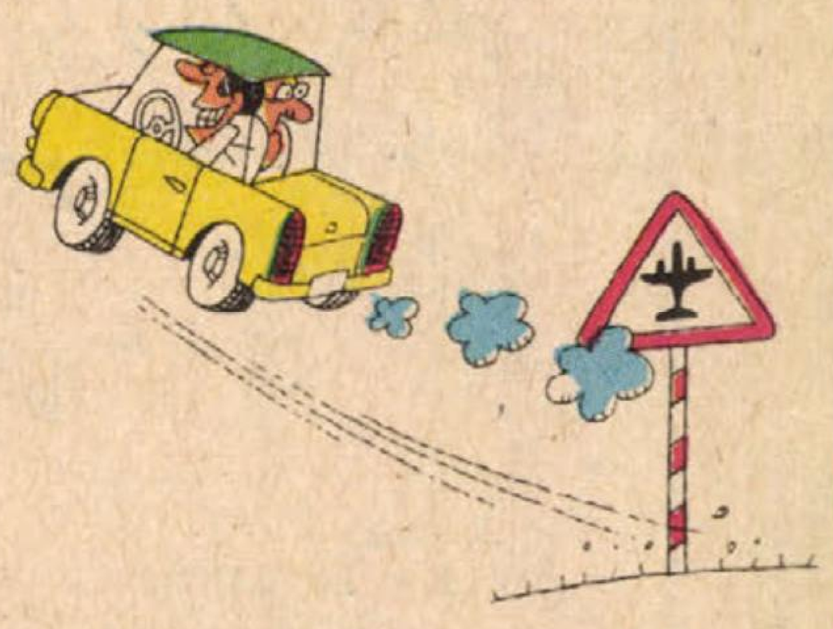

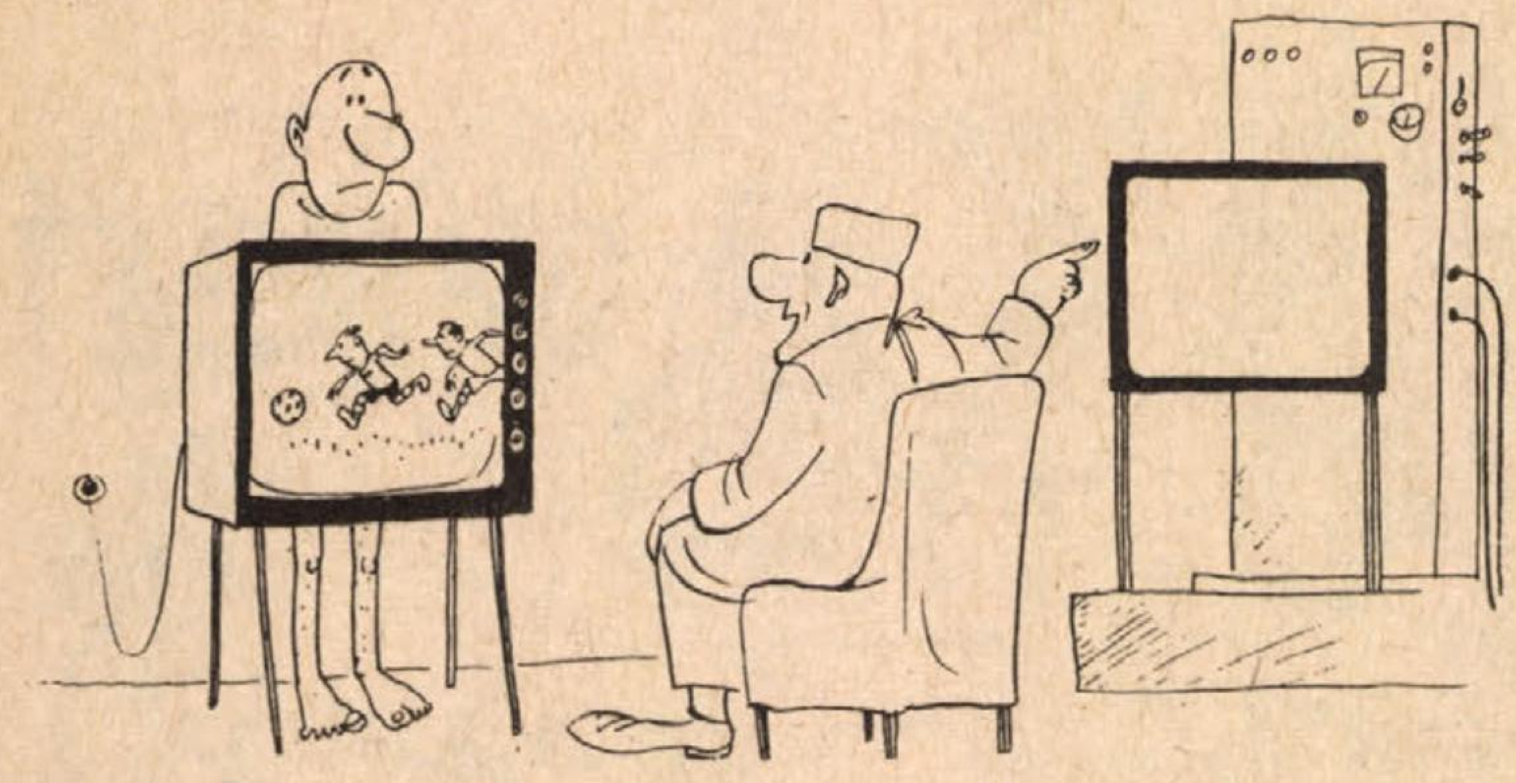
– A Marsról jött ez az alak?
– Dehogy. Ő az új komputer kezelője.

– Az építkezést át lehet venni!

A FIGYELMEZTETŐ TÁBLA ELŐNYE

– Ne ide, oda álljon!

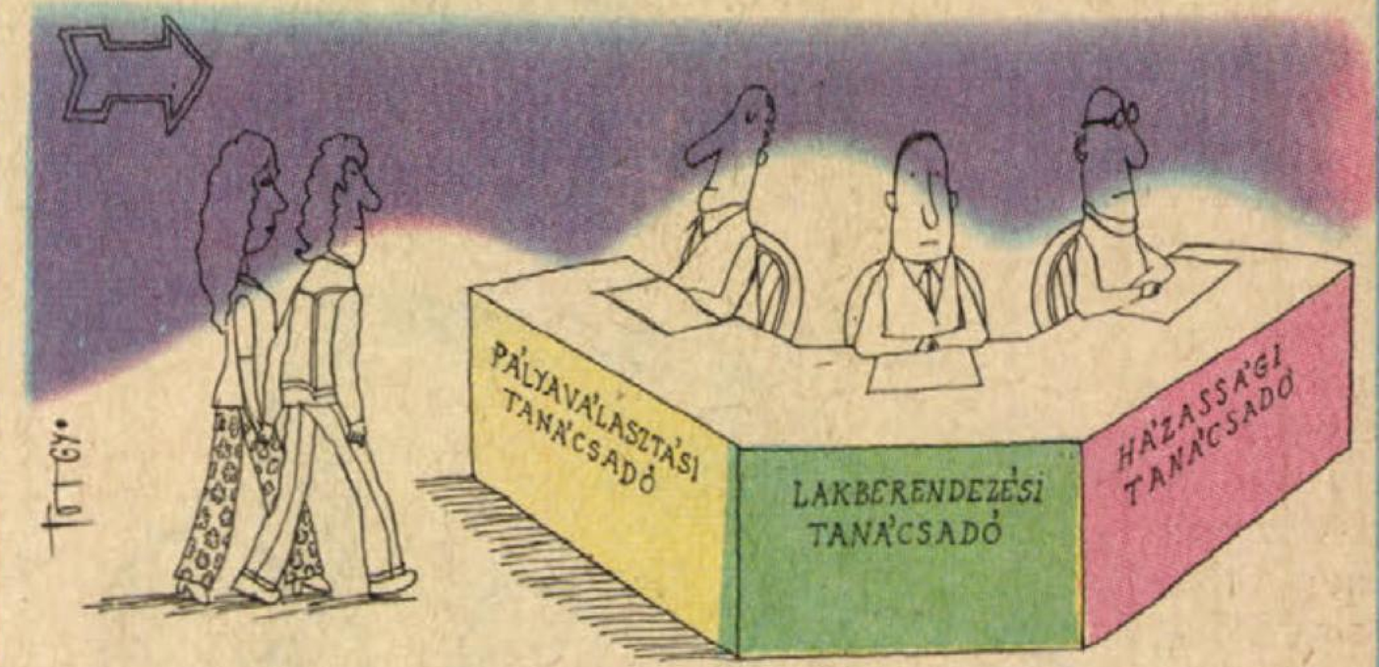
CSAK FIATALOKRÓL

DALLOS
TÓT
LEHOCZKI

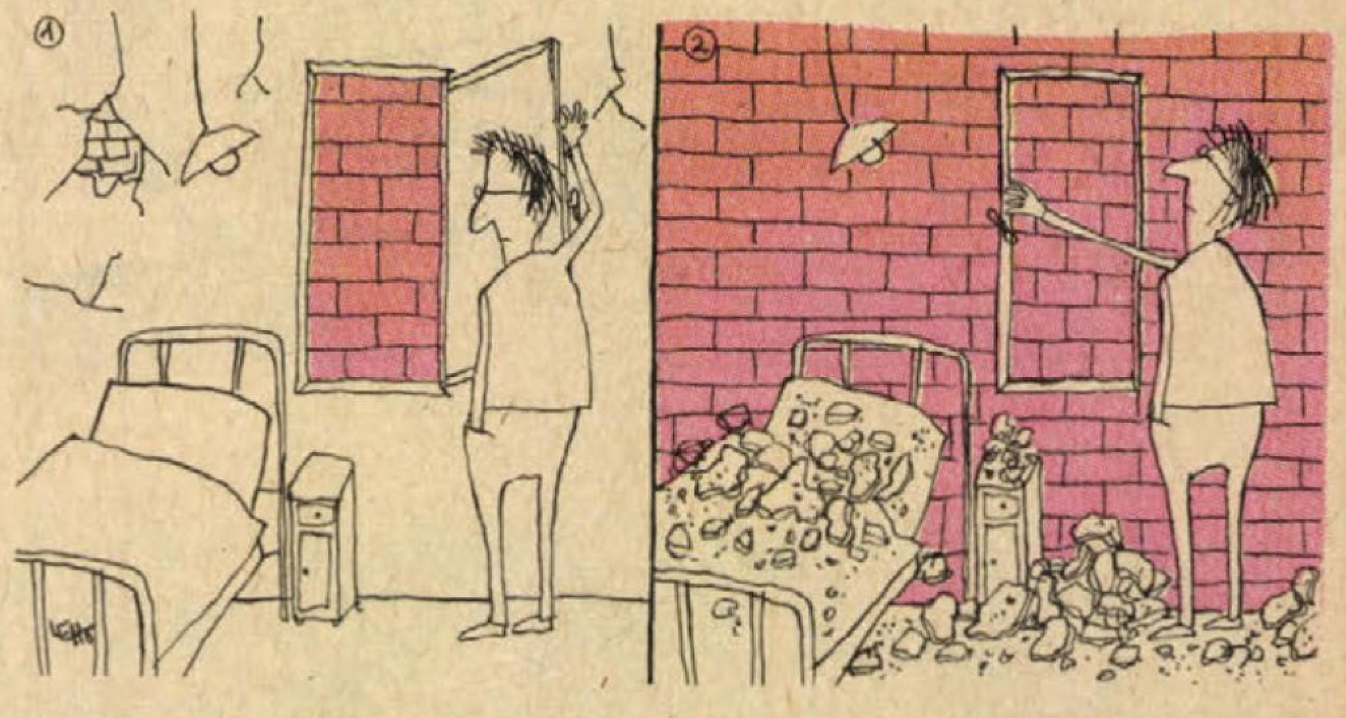
JÁTÉKOS FIATALOK

JAVASLAT: MINDENT EGY HELYEN

OLCSÓ ALBÉRLET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Uram, engedje meg, hogy kezet szorítsak önnel! Imponáló volt, ahogy bevetette magát az öngyilkosjelölt után a Dunába!

— Igen... igen... csak tudnám, hogy ki volt az a gazember, aki hátulról meglökött...

— Vili, miért nem eszed meg a tojást?

— Köszönöm, néni, nem kérek.

— Amikor én gyerek voltam, örömmel megettem volna.

— Az lehet, néni kérem, de akkor még friss volt...

— Milyen ember a főnököd?

— Jólelkű ember és nagyon vallásos.

— Vallásos?

— Igen. Ha beviszek hozzá egy legépelt levelet, sóhajtozni kezd: istenem, istenem!

¥

Apa a fiának:

— Haszontalan kölyök! Nem hallgatsz el mindjárt? Muszáj, hogy az utolsó szó mindig a tied legyen?

A kisfiú csodálkozva néz az apjára:

— Honnan tudjam én, hogy te mikor akarod abbahagyni?

REJTÉLY

– Nem értem
ezt a Petőfit –,
így szólt egy
modern költő.
– Nem volt rajta
egy jó kabát,
se köpeny,
sem felöltő.
Nem volt alatta
ló-erő
sem országjáró
autó,
egy szál inge volt,
nem pedig
nyakát takaró
garbó;
nem volt kis gépe
rengeteg:
fotó, film,
tévé, óra,
nem gyűjtött magnót,
frizsidert,
sem díjat
szíre-szóra.
Öröklakása
sosem volt,
és ótépét sem
ismert,
nem volt divatos
villája
és körülötte
kis kert,
golyóstolla
sem volt színes,
csak lúdtoll,
amely perceg . . .
Hogy tudott írni
mégis-csak
annyi kitűnő
verset . . . ? –

Bedő István

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

A háztályi: nélkülözhetetlen

Bármennyire fálylallyuk a „háztáji" szóhoz a j-betű sem nélkülözhető!

(A Vas Népe c. lapban észlelte Steindl Rezsőné, szombathelyi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hát akkor bizony tatarozni kell az idők végezetéig. Különben rögtön jönnek ám a zavarok!

(Egerben fotózta Szabó Ildikó)

A mindenségit, de gusztustalan nevet találtak! Lehet, hogy nemsokára a Vesekő bisztró és az Epekő falatozó is megnyílik?

(Bélapátfalván fényképezte Gáspár János, szentesi olvasónk)

Készült: buzaliszt, fruktózt, tejpor, tojás, kókuszzsir,
izesitó és szinező anyagokkal
1 csomag ostya tartalmaz:
27 % fruktózt
60 % szénhidrátot
26 % zsirt
Kalóriaérték: 497 kal/100 gr

Szuperkészítmény! 113 százalékos!

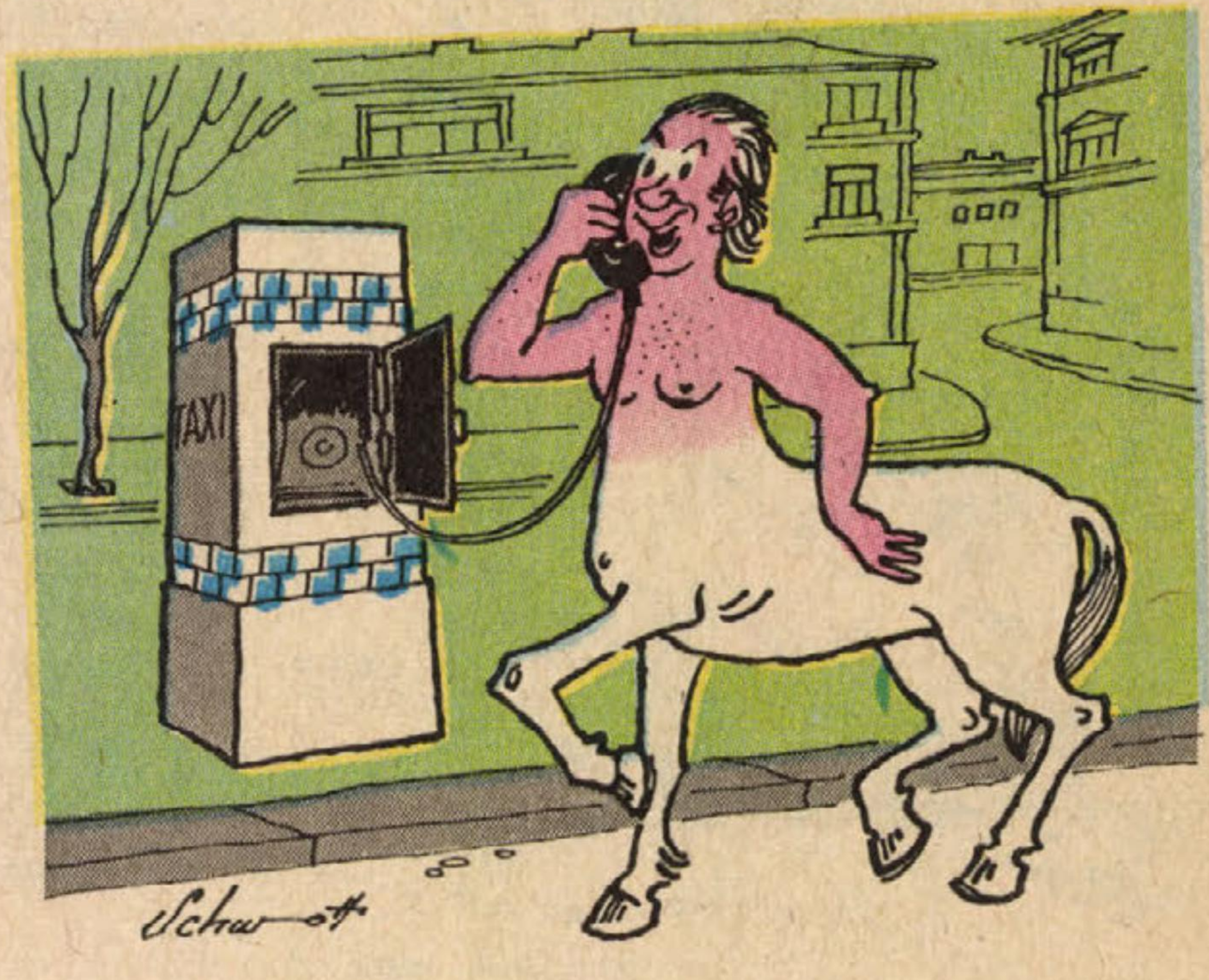
(A diabetikus ostya burkolatán fedezte fel Kiss Tiborné)

KIFOGÁS

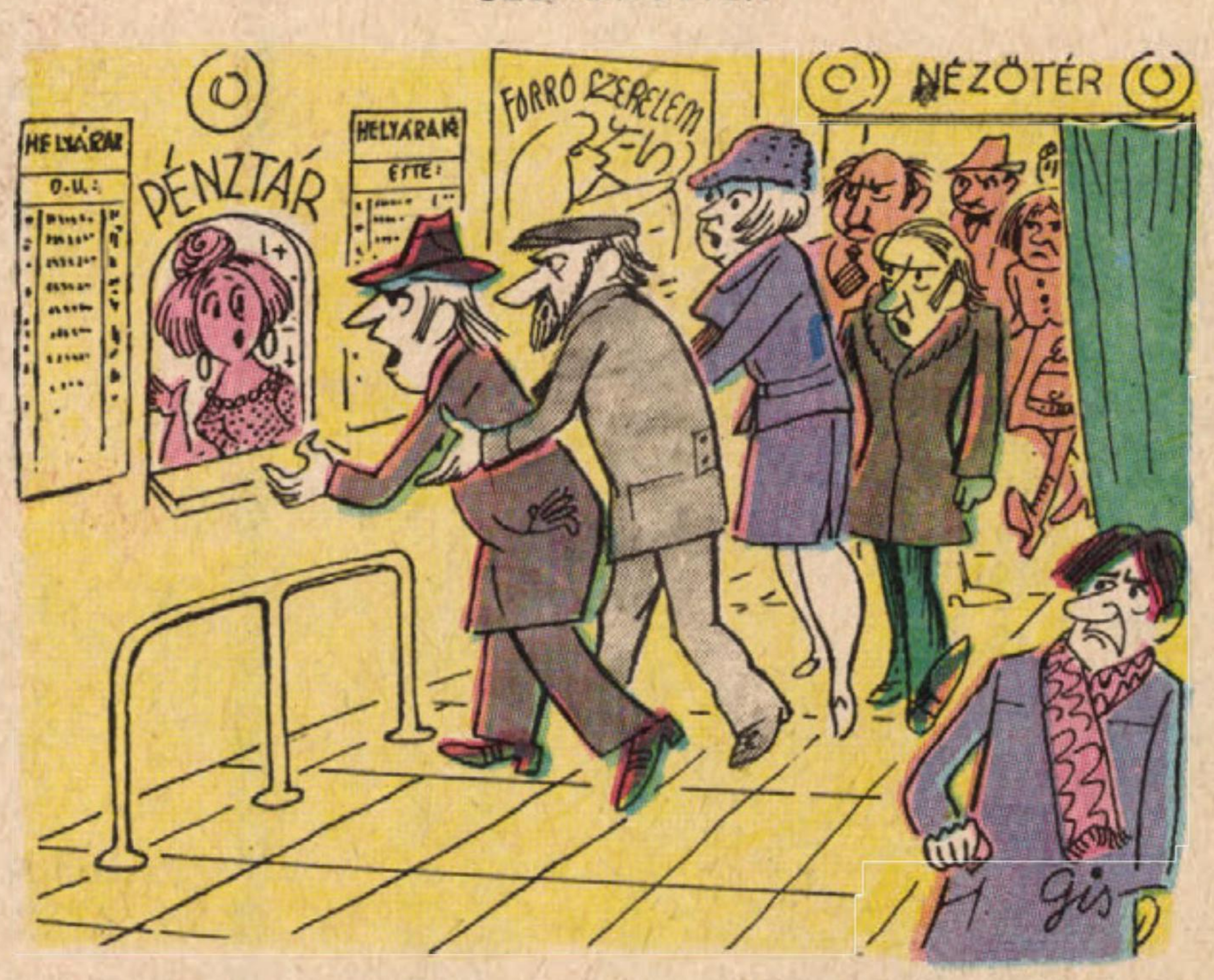
– Mert túl vagyok terhelve.

TAXIPÓTLÓ

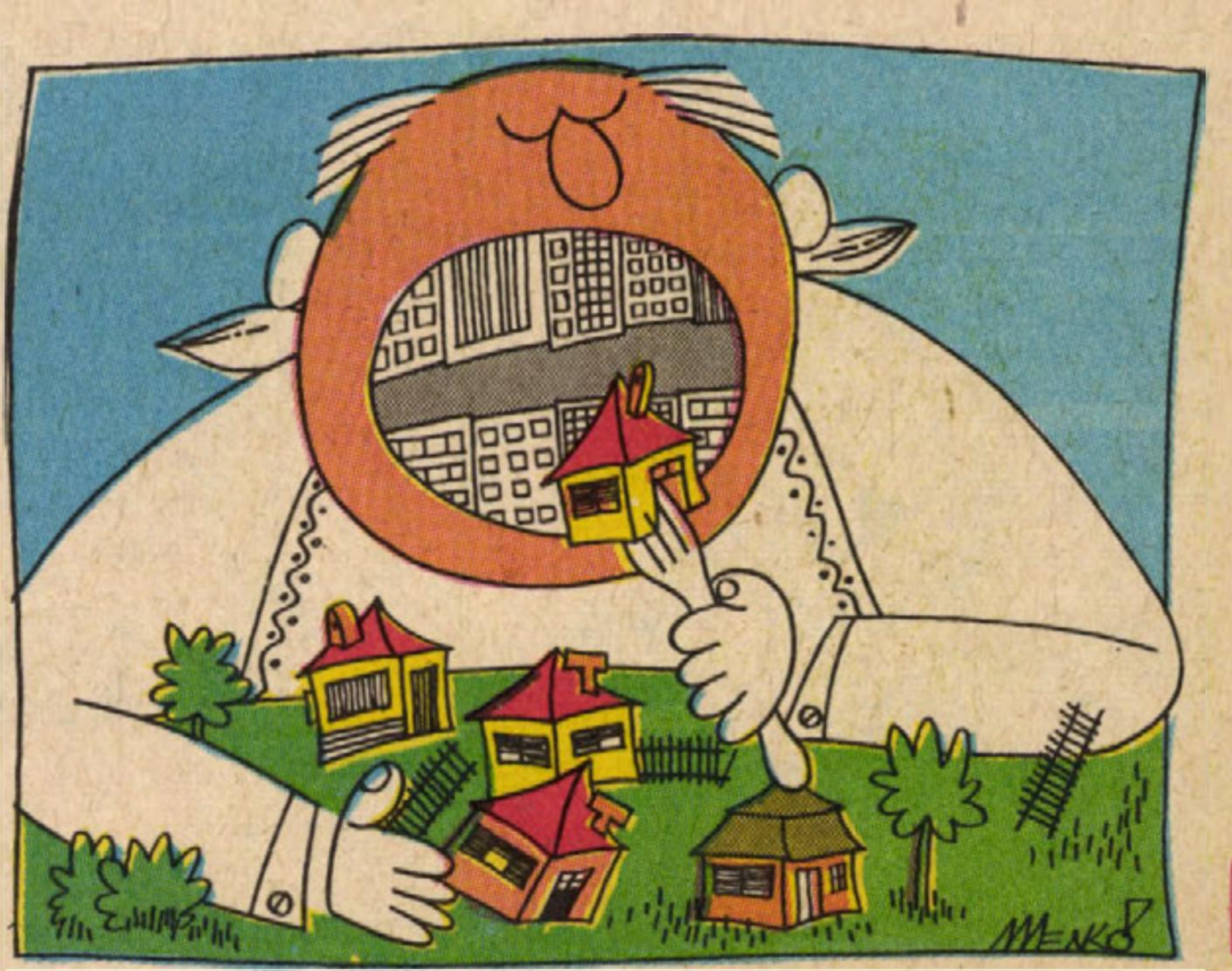
– Azonnal indulok!

SZEXŐRÜLTEK

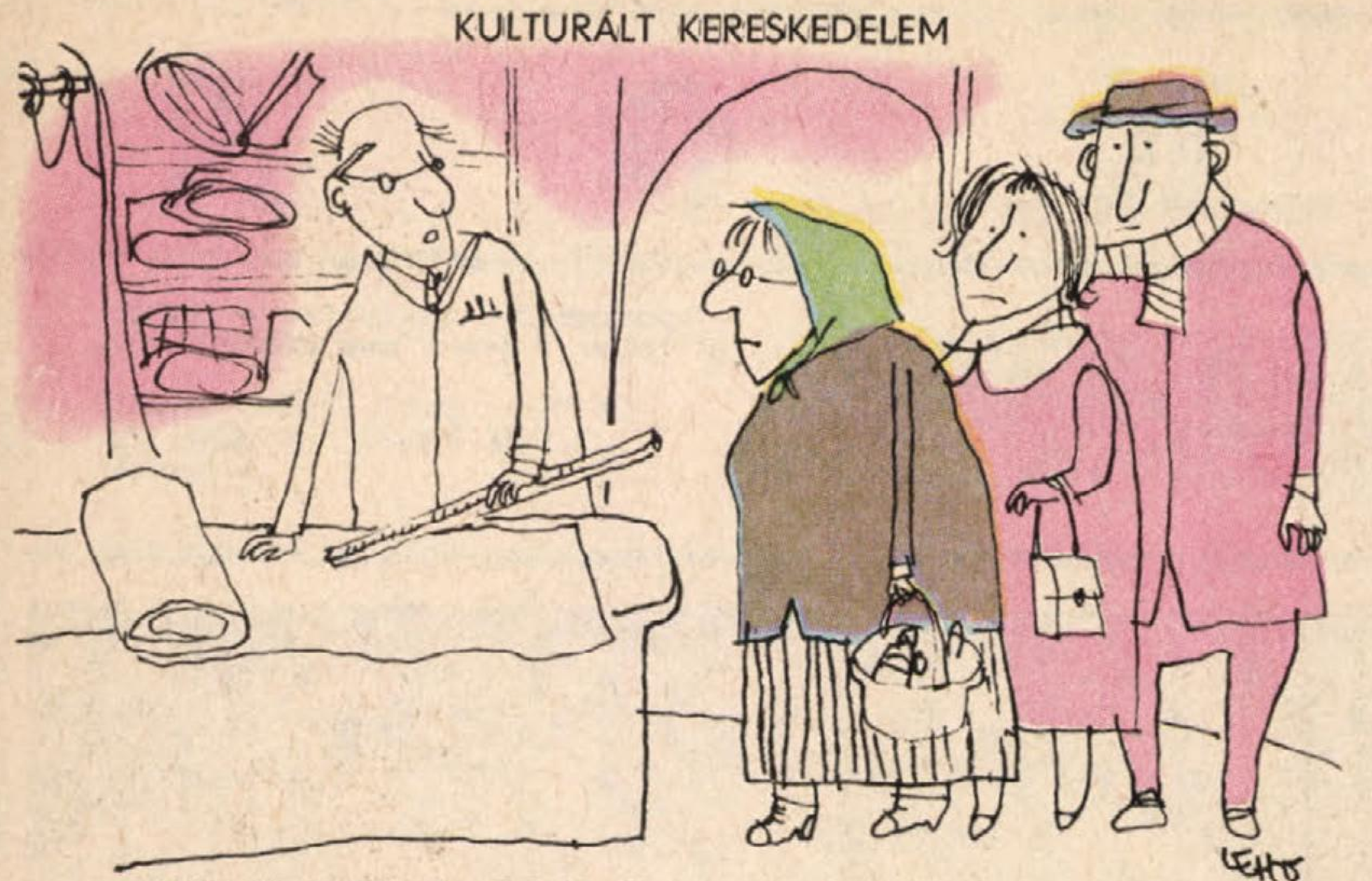

– Kérjük vissza a belépődíjat! Nem volt a filmben ágyjelenet!

URBANIZÁCIÓ

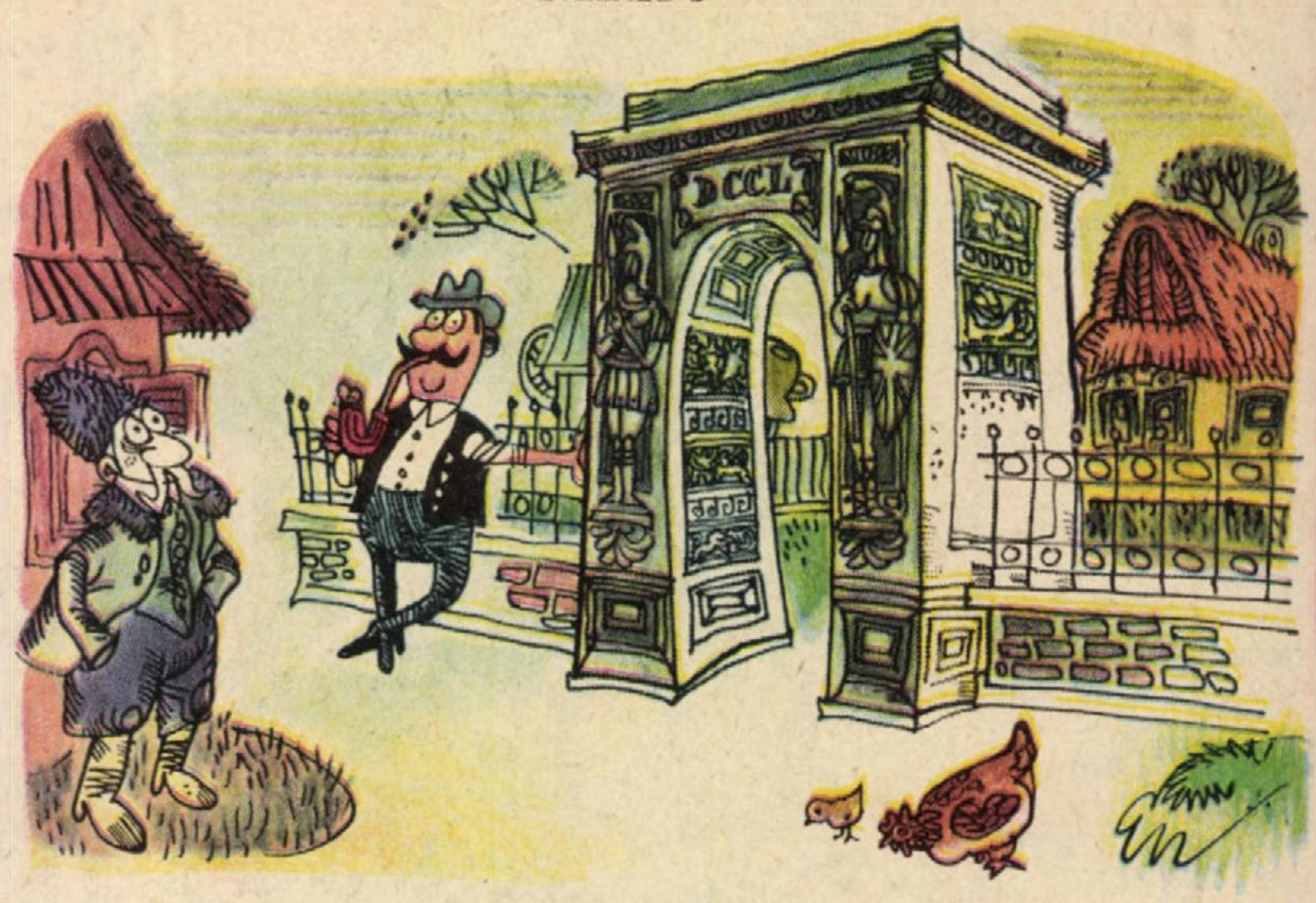

KULTURÁLT KERESKEDELEM

– Mit türelmetlenkedik? Tudja, mit jelent népgazdasági szinten a maga vacak fél méter anginja?

VETÉLKEDŐ

– Ezt a kerítést pipálja le valaki!

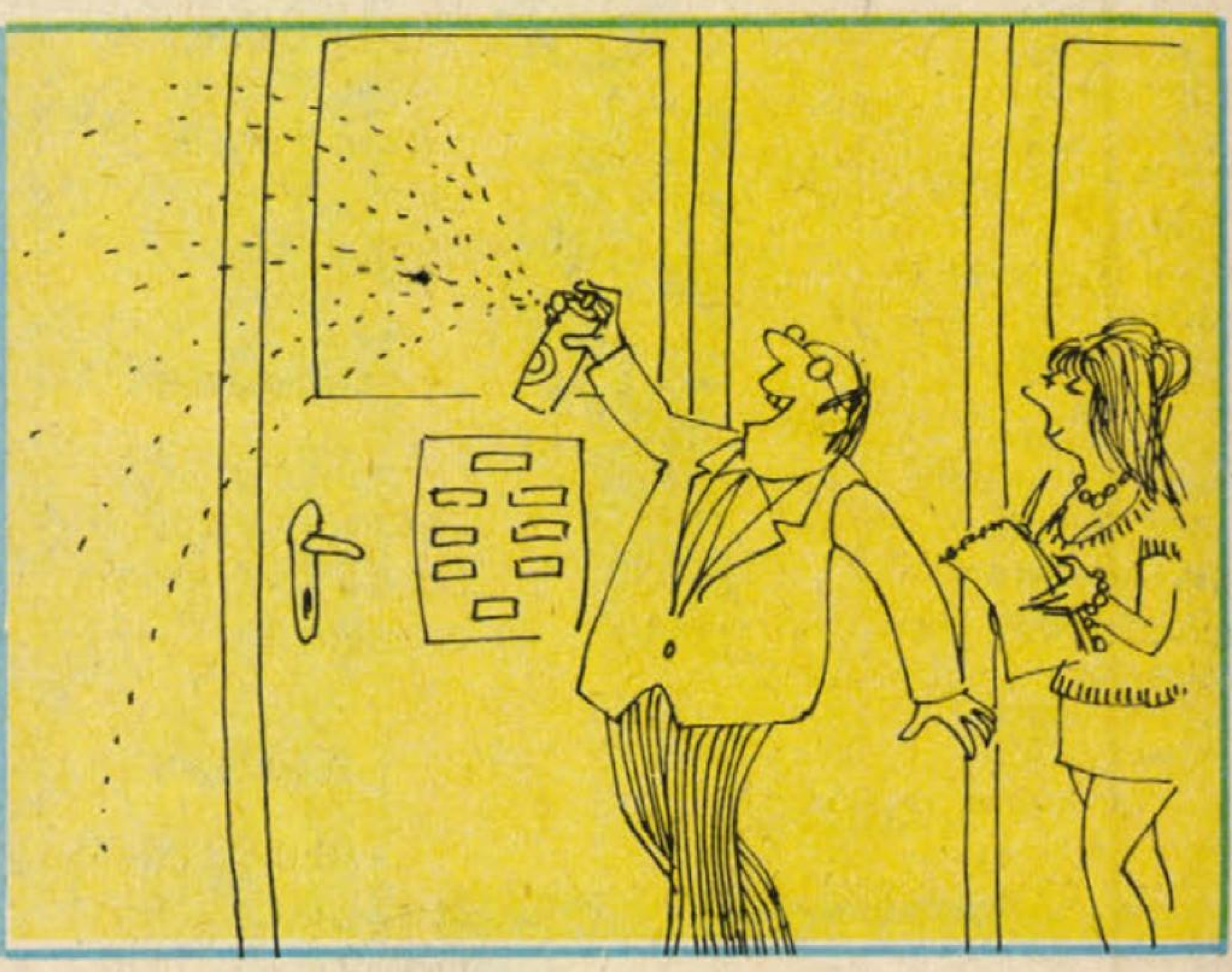
REKLAMÁL A NÉZŐ

– Halló! A 78 millióból egyet vonjanak le, mert én már az elején otthagytam azt a vacak filmet!

MUNKAHELYI LÉGKÖR

– Jegyezze, Gizike: javult!

VÁRATLAN VENDÉGEK

– Reméljük, nem zavarunk...

ÉJJEL AZ ORSZÁGÚTON

– A szellemektől nem félek, csak a kivilágítatlan biciklistáktól...

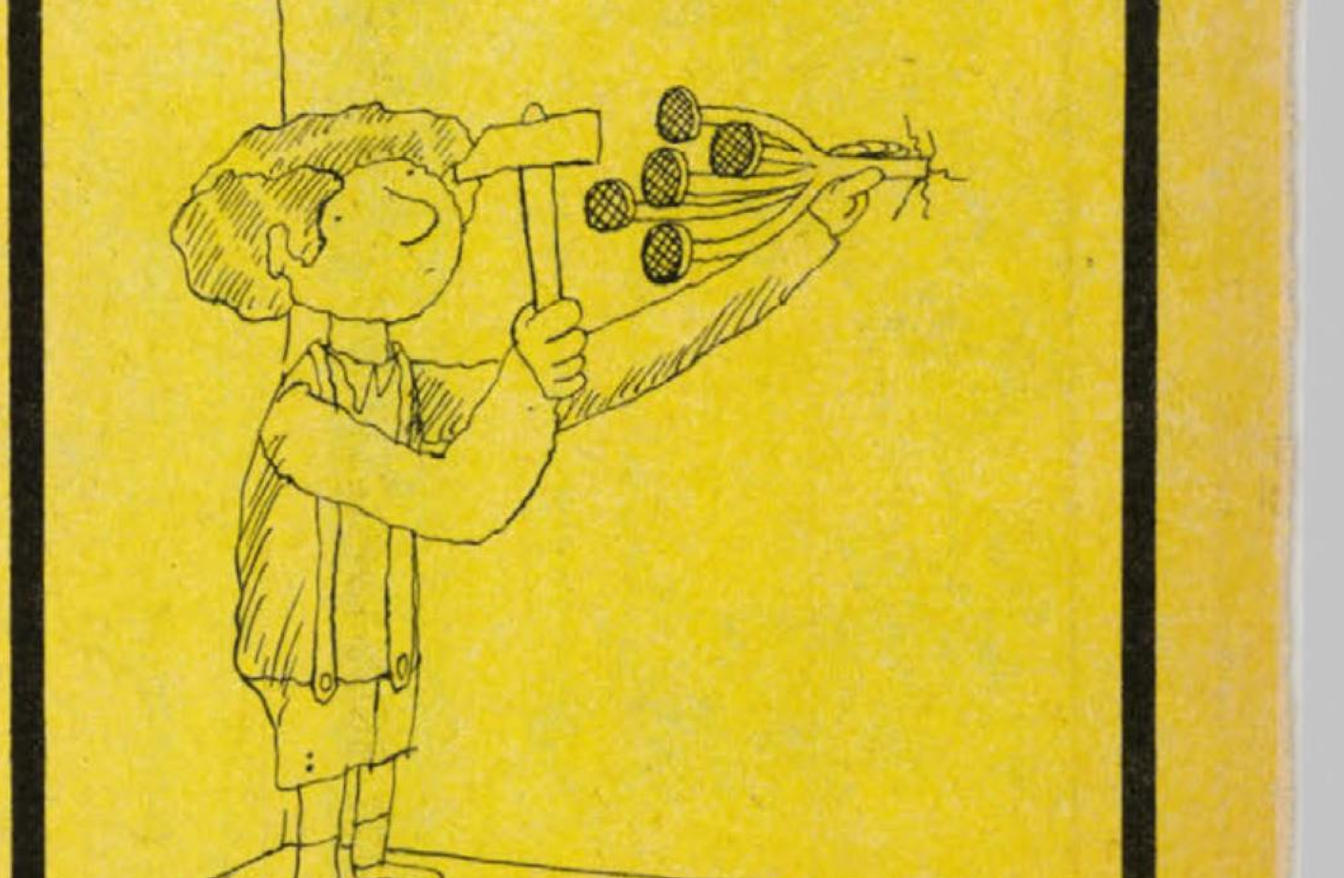
JÓ KIFOGÁS

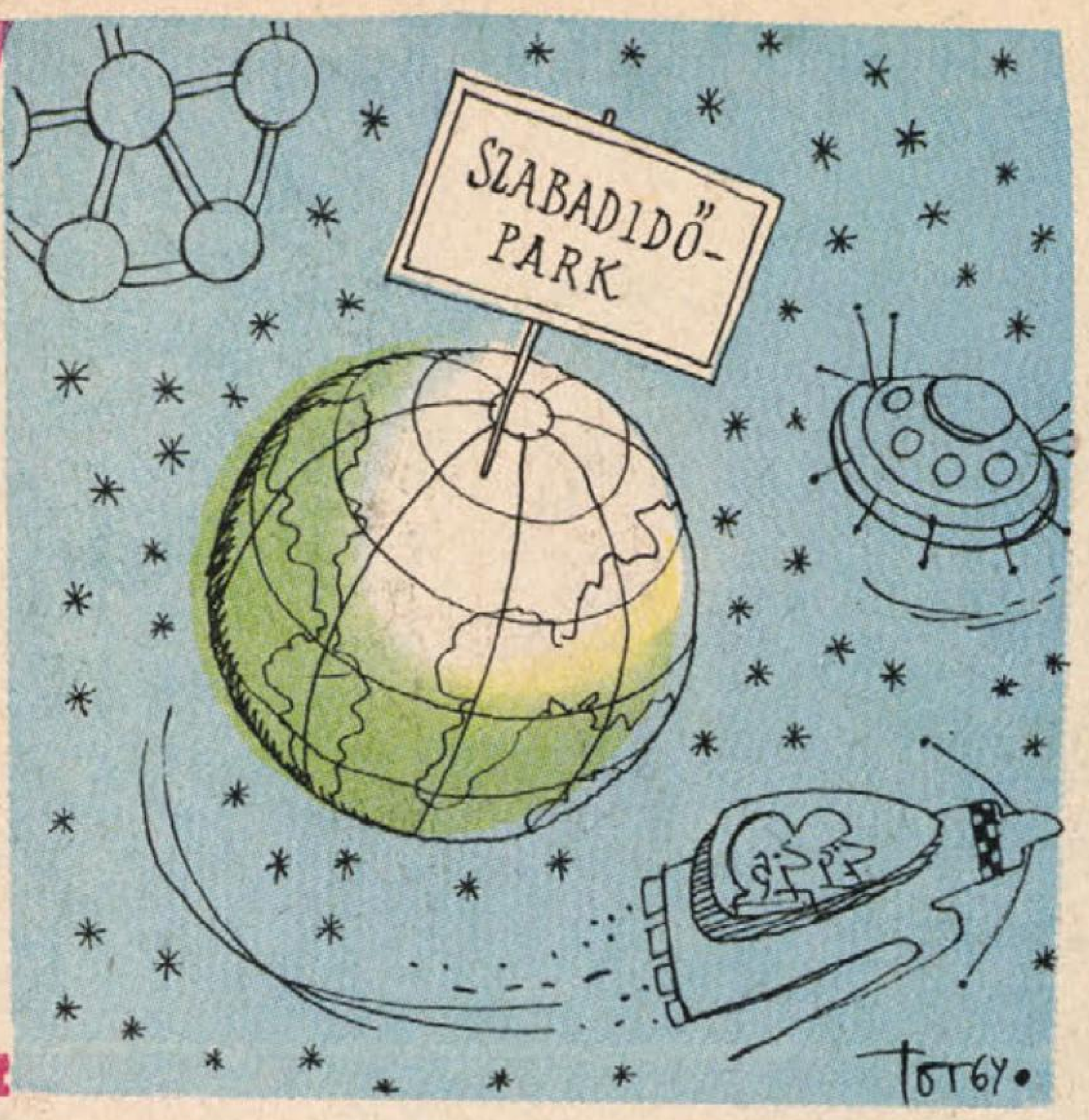
– Gyere, fiam, még tart a fogászati hónap...!

DALLOS JENŐ:

PRAKTIKUS ESZKÖZÖK

BIZTOSAN ELTALÁLHATÓ SZEG

KÉP A JÖVŐBŐL

SZILÁNKOK

URBANIZÁCIÓ

— A mi községünknek már 9 nem működő nyilvános telefonja van és a falu legényei nem a lányokért, hanem a parkolóhelyekért verekednek.

FOGLALT ASZTAL

— Sajnálom, de ezt az asztalt egy kedves külföldi vendégünknek tartjuk fenn, aki bármelyik hónapban megérkezhet...

SABLONOS VÁLASZOK

— Önöknél udvariatlanok a felszolgálók.

— Nagy a munkaerőhiány. Örülünk, hogy...

— Ez az áru pocsék.

— Nagy a munkerőhiány. Boldogok vagyunk, ha...

— Ami a munkafegyelmet illeti, mélyponton vannak.

— Nagy a munkaerőhiány. Hiszen ha egy szót szólunk...

— Ezek a szabványnál jóval kisebb adagok.

— Nagy a munkaerőhiány...

— Felháborító! Túl korán indította el a villamost! Még nem szállt fel mindenki!

— Nagy a munkaerőhiány...

— Nézze milyen poshadt gyümölcsöt kaptam!

— Nagy a munkaerőhiány...

— Egy hónapja gyalog járnak a lakók a nyolcadik emeletre.

— Nagy a munkaerőhiány...

— Tele van szeméttel az utca.

— Nagy a munkaerőhiány...

— Jobb szervezéssel talán meg lehetne oldani a munkaerőhiányt.

— A szervezéshez értő emberekben is nagy a munkerőhiány...

Stb.

SZABADALMI HIVATALBAN

— Kérem, én feltaláltam egy olyan villanyborotvát, amely áramszünet esetén petróleummal is működik.

ELŐADÁS UTÁN

A színházi különjárat kedélyes buszvezetője vicceket mesélt a mikrofonba, hogy elfeledtesse a közönséggel az előbb látottakat.

PANASZ

— Nekem semmi panaszom a VIII. kerületi Ingatlankezelő Vállalatra.

— Ilyesmit jólesik hallani...

— Én ugyanis a IX. kerületben lakom.

GRATULÁCIÓK

— Gratulálok. A garancialevelük elszakíthatatlan, kitűnő minőségben készült. Mért nem tudnak ilyen príma árut is mellékelni hozzá?

Galambos Szilveszter

VADÁSZKALAND

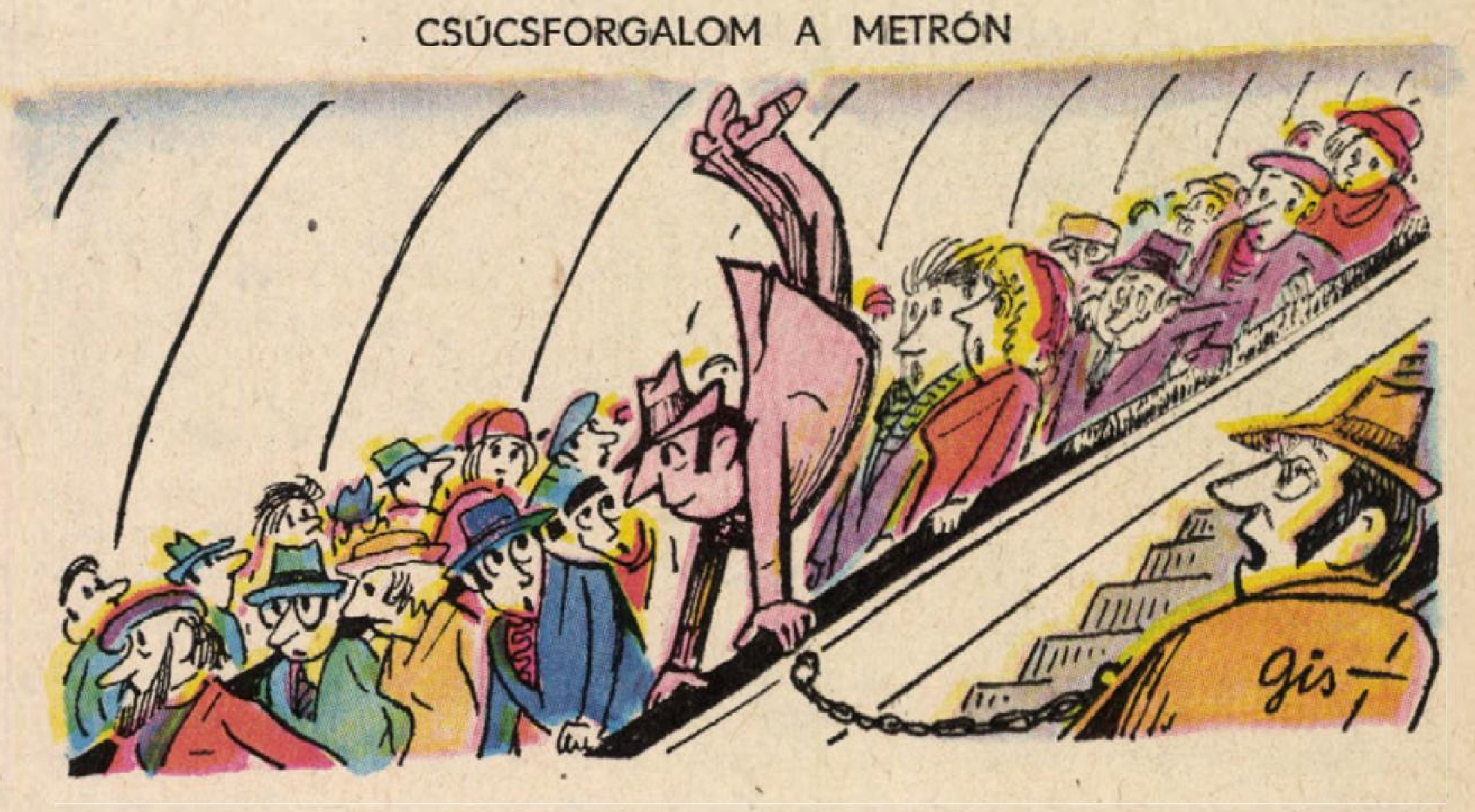

VÉGAKARAT

– És minden héten játsszátok meg ezeket a számokat...

CSÚCSFORGALOM A METRÓN

FEJSZE

CSAVARHÚZÓ

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

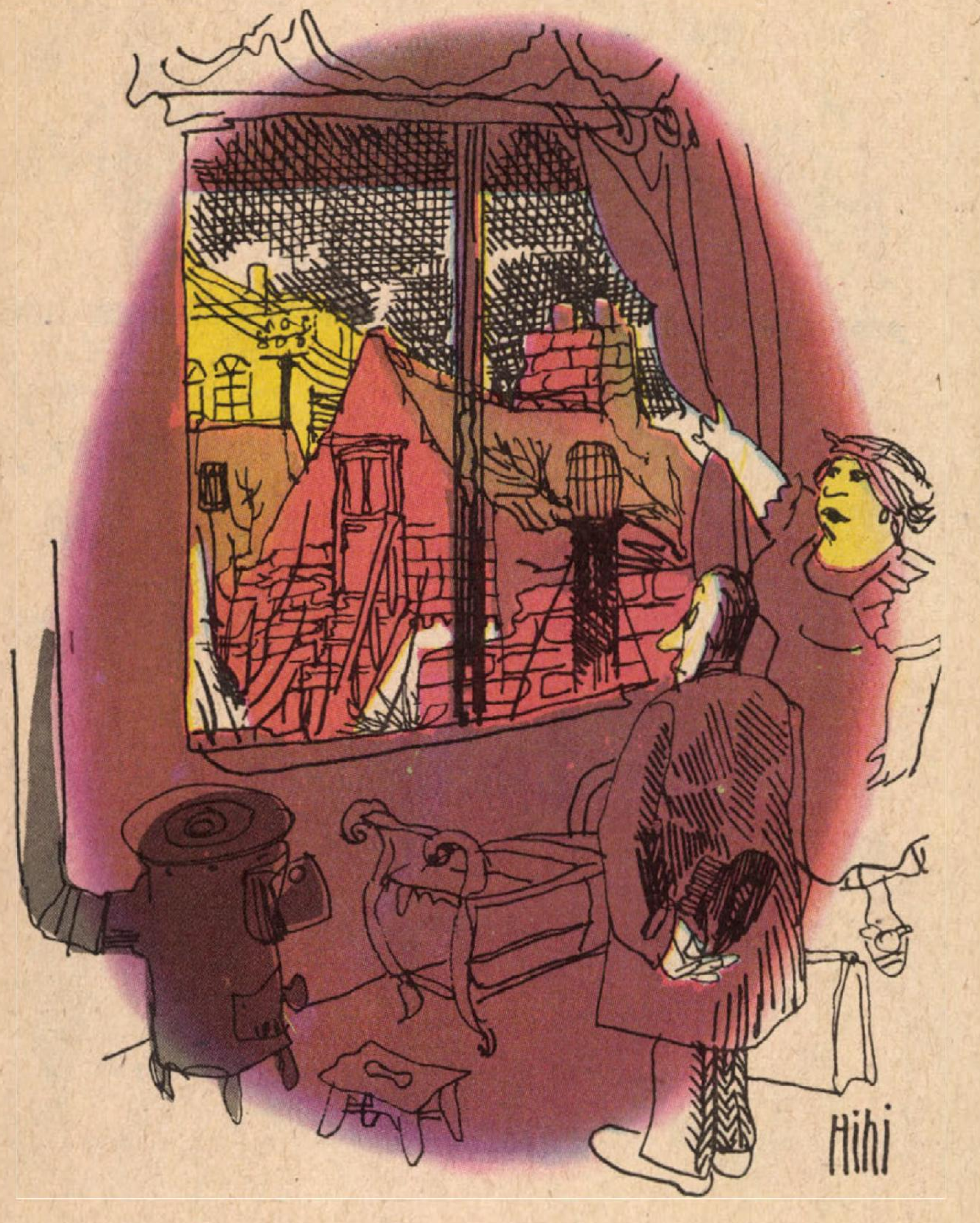
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

FIGYELMEZTETŐ TÁBLA

ALBÉRLETI SZOBA

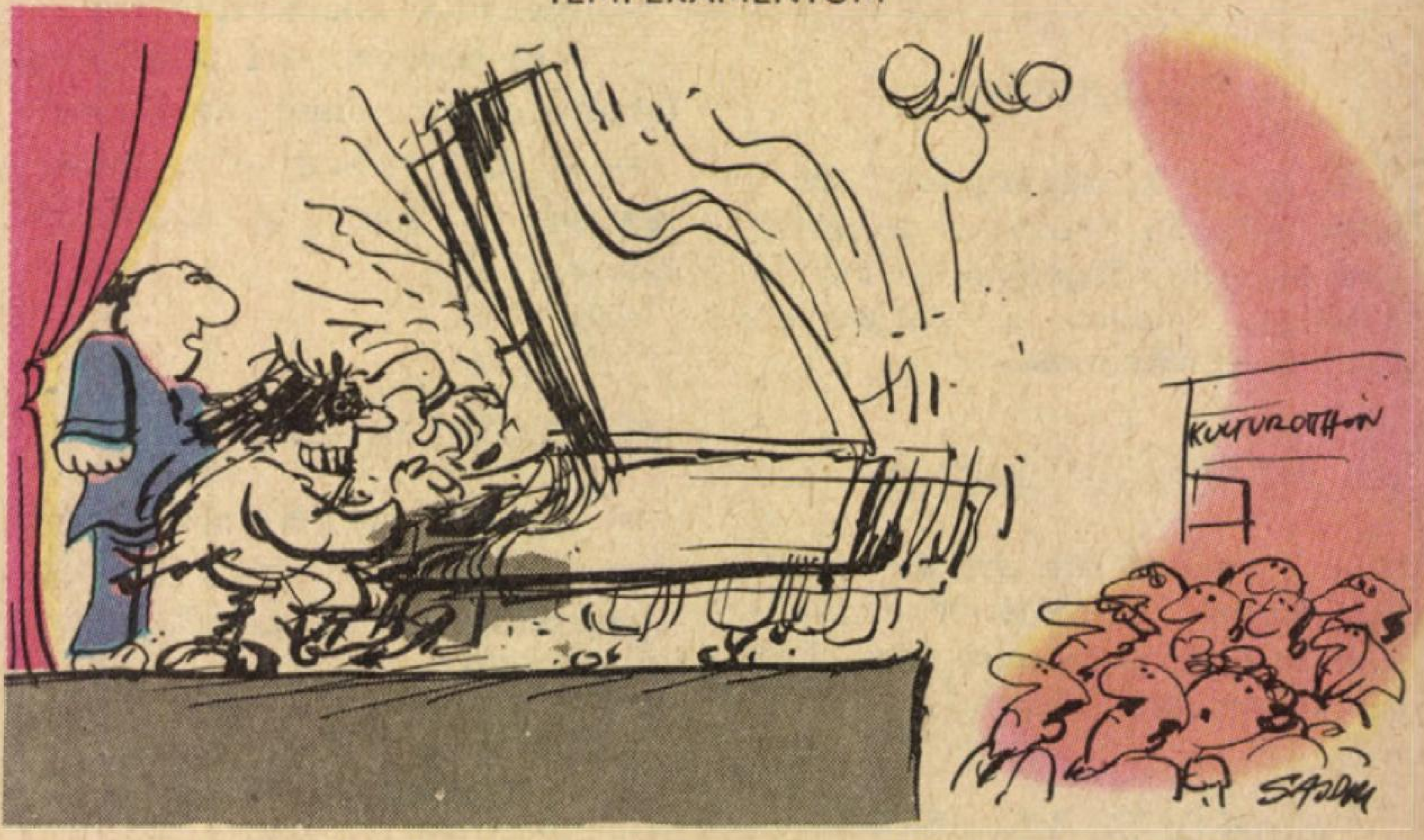

– Kivételes alkalmakkor az északi fényben is gyönyörködhet, uram...

FIZETÉSNAP

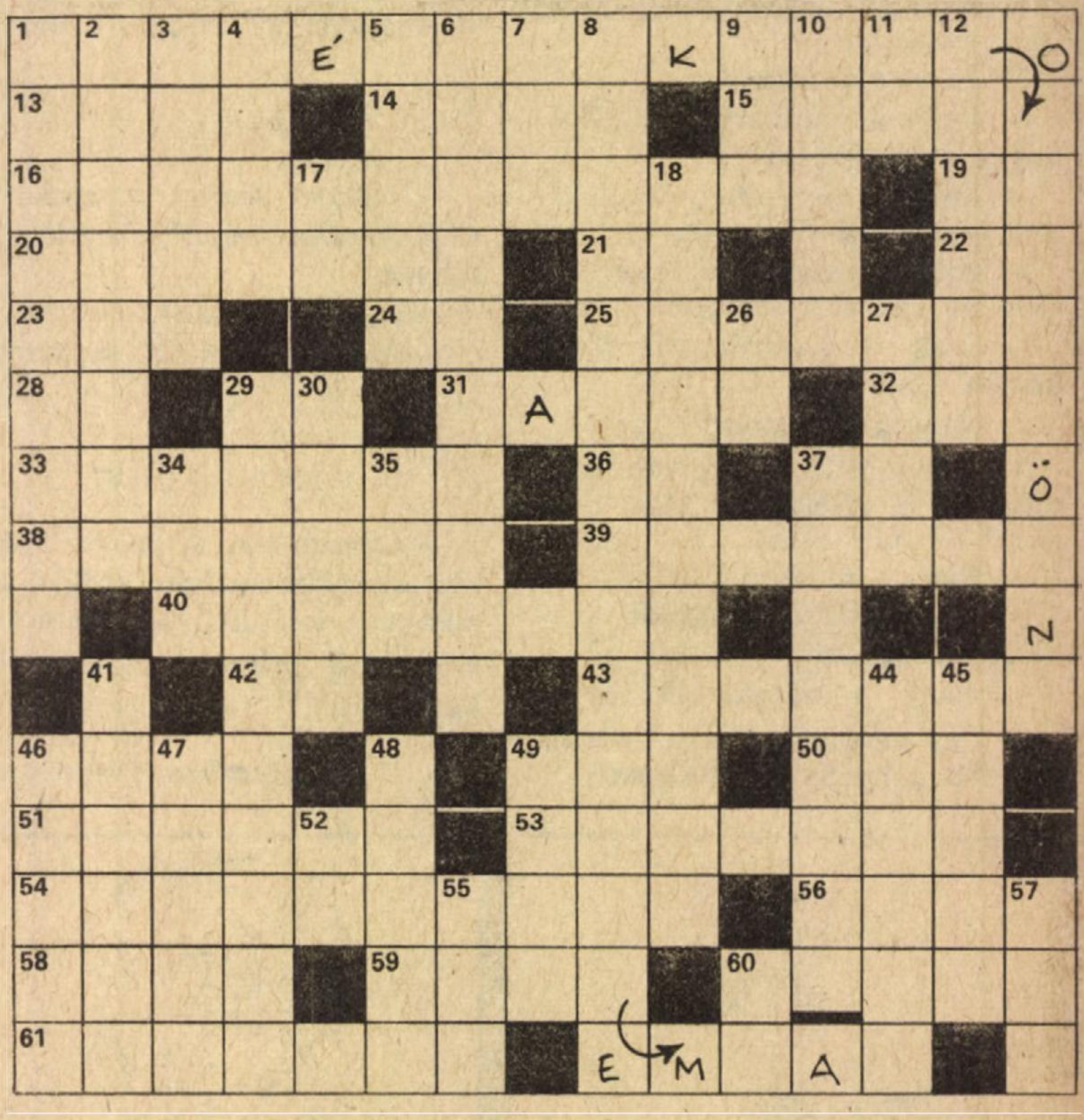
TEMPERAMENTUM

– Szíveskedjék figyelembe venni, hogy községünk társadalmi úton gyűjtötte össze a zongora árát.

Sürgős!

Kapornai izgatottan telefonál orvos-ismerősének: — Doktor úr, jöjjön azonnal! A feleségemnek alighanem vakbélgyulladása van! — Az orvos csodálkozik: — Az kizárt dolog! Hiszen még egy negyedéve sincs, hogy kivettük a vakbelét! — Mire Kapornai: — Vízszintes 1 — függőleges 8. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb december 1-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Sertés
14. Lakóépület névelővel
15. Község a Balaton közelében
16. Magyar szóval: embertan
19. Részvénytársaság
20. Némely monarchikus államban az uralkodó neve
21. Csónakázni lehet rajta
22. Orosz igen
23. Kotor egynemű betűi
24. Fontos ízesítő
25. Puskin halhatatlan műve
28. Azonos betűk
29. 101 — római számmal
31. Osztrák autóversenyző-champion
32. O. T. J.
33. A nagyon rossz hír
36. Iskolai jegy
37. . . kara
38. Elmélázva sétál
39. Francia reakciós politikus, a vichyi kormány külügyminisztere volt
40. A folyó vízszintjét szabályozzák
42. Z. K.
43. Zalai helység, olajlelőhely
46. Tej — franciául
49. . . . uin (nomád arab nép)
50. Fordítva: nem azt
51. Tőzsdei ügynök
53. Például a dinozaurusz
54. Gyönyörködés önmagunkban
56. Állat fekhelye
58. Arab köztársaság
59. Mértani fogalom, de falba is verhető
60. Ibsen drámája (névelővel)
61. Dalolás

FÜGGŐLEGES

1. Nagy angol realista író (1811—1863)
2. A relativitás elméletének apja
3. Filmcsillag
4. Végzet, fátum
5. Ilyen növény a kukorica
6. Állatokkal és növényekkel foglalkozó tudomány
7. A hideg ellen véd
9. . . . fodrász
10. Világhírű belga hegedűművész volt
11. Az uzsonna kezdete (?)
12. Akadályt . . . elé
17. Hajdani amerikai mesefilm
18. Ami (egyebek közt) az embert az állattól megkülönbözteti
26. Y. A.
27. Nyomasztja az embert
29. Tréfásan bírálgató énekes rigmus
30. Az étel, amit szeretünk
34. A. D. Z.
35. A mama gyerekkocsit
37. Félárva
41. Az első gyárak egyikét alapította Magyarországon
44. Mérték után dolgozó női divatszabóság
45. Csehszlovák traktortípus
46. Holt nyelv
47. Besorolja az aktát
48. Némely ital „hatóanyaga”
49. Vonós hangszer
52. Mássalhangzó
55. A vonalzó vége
57. Ősszel a földbe kerül
60. A. V.

BÖLCS TANÁCS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mondj néha igazat, hogy higgyenek neked, amikor hazudsz.”

100—100 forintot nyert:

Hegedűs János, 1088 Bp., Baross u. 21.

Gáti Kálmánné, 3758 Jósvafő, Táncsics M. u. 1.

Frühzeitig Eszter, 1027 Bp., Mártírok útja 44.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
mondjnéhaigazat
éber kreml del
ru uk v id riga
edison akonitin
gasztronomia ri
p pan kyros h t
ota yo ahs tufa
halleluja lena
átáll reznek ck
r nyes guyon si
 ak si yda ölel
hl ö kü sl samu
olaszország dek
gar olga nikita
yhiggyeneknek ed
```